

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑΣ.

Ετησία διὰ μὲν τοὺς ἐνταῦθα κ. κ. συνδρομητάς δρ. διατ. 12. Ἐξαμηνία . . . » » 6. Διὰ δὲ τοὺς ἐν τῇ λοιπῇ Ἑλλάδι ἐτησία . . . δραχ. 14. Ἐξαμηνία . . . » » 7. Διὰ τοὺς ἐν τῇ Τουρκίᾳ ἐτησία . . . » φράγ. 15. Διὰ τοὺς ἐν Εὐρώπῃ » 20.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ, ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΚΑΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΣ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑΣ.

Διὰ πᾶσαν εἰδοποίησιν μέχρι τῶν 10 στίχ. . . δραχ. 4. Διὰ τὰ δικαστικά ἔγγραφα τὸν στίχον . . . Δεπ. 20. Διατριβαὶ γίνονται δεκταὶ εὐσχήμως γεγραμμένα καὶ μηδαμῶς καθαπτόμεναί τινος βαναύσως ἢ χλευαστικῶς. Διὰ πᾶσαν διατριβὴν τὸν στίχον . . . λεπτ. 40.

« Δὴ δὲ καὶ τοὺς Νόμους τῆς Πατρίδος καθάπερ τινας θεοὺς δευτέρους συντηρεῖν . . . κὰρ ἡ παραλαβὴν τῶν αὐτῶν ἢ νεωχμεῖν ἐπιχειρῆ, σπουδῇ πάσῃ κωλύειν καὶ πάντα τρόπον ἐναντιοῦσθαι ». (ΙΕΡΟΚΛΗΣ).

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΑΠΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Μνημεῖον Ἱεραρχῶν ἐν Ἐρμουπόλει Σύρου.

Με πολλὴν χαρὰν ἔμαθε τὸ κοινὸν τῆς Ἐρμουπόλεως, ὅτι τὸ ἐντιμὸν σῶμα τοῦ δημοτικοῦ Συμβουλίου τοῦ ἡμετέρου Δήμου μετερρῦθισε τὸ περὶ ἀνεγέρσεως μνημείου διὰ τοὺς Ἱεραρχεῦσαντας ἐν Ἐρμουπόλει προσκδοθέν δημοτικὸν ψήφισμα καὶ ἀντὶ δεκακισχιλίων δραχμῶν, ἃς εἶχε ψηφίσει, ἀπεδέξατο ὀλάκληρον τὴν περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου δαπάνην, ἀνερχομένην, καθ' ἃ περὶ αὐτῆς ἐξ ὑπαρχῆς εἰσηγήσατο ὁ κ. Δήμαρχος, εἰς εἰκοσιπεντακισχιλίας δραχμάς. Ἄλλ' ἐπειδὴ γνώμη τινῶν, τῶν Ἀθήνησι μάλιστα φίλων τοῦ ἀοιδίου Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν κ. Ἀλεξάνδρου, φέρεται θέλουσα ἵνα ἐγερθῇ ἴδιον διὰ τὸν σοφὸν τούτον ποιμενάρχην μνημεῖον, καὶ ἰδιαίτερον διὰ τοὺς πρὸ αὐτοῦ κεκοιμημένους, ἂν περισσέυσῃ βεβαίως ποσὸν τι καὶ δι' αὐτοὺς ἐκ τῆς ὅλης δαπάνης, οὐδόλως ἄσκοπον κρίνομεν νὰ ἐκθέσωμεν ὧδε, ὅτι πολλοὶ πολλάκις ἀποφασισθέντες περὶ τῆς ἀνεγέρσεως αὐτοῦ τοῦ Ἱεράρχου Ἀλεξάνδρου.

Ἐπόθει ὁ ἀοιδίμος ἀνὴρ ἵνα προκαλέσῃ συνδρομὰς ἐκ τῶν τοῦ ποιμνίου αὐτοῦ καὶ ἐκ τῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ὁμογενῶν, πρὸς ἀνέγερσιν μεγαλοπρεποῦς καὶ κοινοῦ μνημείου διὰ πάντας τοὺς ἀρχιερεῖς, ὅσοι ἢ ἐποίμηναν τὴν Ἀρχιεπισκοπὴν ταύτην, ἢ παρεπιδημοῦντες ἐνταῦθα ἐν μακαρίᾳ τῇ λήξει ἐγένοντο. Τὴν πραγματοποιήσιν δὲ τῆς ἐπιθυμίας αὐτοῦ ταύτης ἀνετίθετο μέχρι τῆς συστάσεως τοῦ νέου νεκροταφείου, περὶ οὗ τοσάκις ἐγένετο σκέψις

καὶ ἀπεφασίσθη ἢ δι' αὐτὸ δαπάνη παρὰ τοῦ Δήμου, ἀνεβλήθη δὲ τὸ ἔργον διὰ τὴν μὴ εὑρεσιν ἐτι τοῦ καταλλήλου πρὸς τὴν τοιαύτην ἀνάγκην χωρίου. Ὅσακις δὲ περὶ τοῦ μνημείου τούτου ὁ λόγος συνέπιπτε δὲν παρέλειπε ν' ἀναφέρῃ μετὰ σεβασμοῦ, ὅτι πολυτιμοτάτη ἐν αὐτῷ παρακαταθήκη μέλλει νὰ ᾖ κατὰθεσις τῶν ὄστων τοῦ ἱερομάρτυρος Πλάτωνος, Μητροπολίτου Χίου, τοῦ κατὰ τὸ 1822 ἐν Χίῳ ἀπαχχονισθέντος μετὰ τῶν λοιπῶν προκρίτων τῆς πολυπαθοῦς νήσου, ἐβδομηκοντα περίπου. Τίς δὲ ὁ Μητροπολίτης Χίου Πλάτων, ὃς μετεκομίσθησαν τὰ ὄστα αὐτοῦ ἐν Σύρῳ, καὶ ποίαν ὑπόληψιν ἔχαιρεν ἐν τοῖς συγχρόνοις, περὶ τούτων ἡμεῖς μὲν οὐδὲν λέγομεν, παρατιθέμεθα δὲ αὐτολεξεῖ ὅτι ἀναγινώσκομεν ἐν ὑποσημειώσει τινὶ (Σελ. 16') τῶν προλεγομένων τοῦ ἀξιότιμου ἱατροῦ κ. Σοφοκλέους Κ. τοῦ ἐξ Οἰκονόμων, ἐν τῷ Α' τόμῳ τῶν ὑπ' αὐτοῦ κατὰ τὸ αἰωοῦ ἐκδοθέντων « Σωζομένων φιλολογικῶν συγγραμμάτων τοῦ Κωνσταντίνου Πρεσβυτέρου καὶ Οἰκονόμου τοῦ ἐξ Οἰκονόμων ἡμετέρου αἰῶνος ».

Ὁ ἀοιδίμος Πλάτων ὁ Φραγκιάδης ἐγεννήθη ἐν Χίῳ περὶ τὸ 1775 σωτήριον ἔτος, ἐκ γονέων εὐσεβείᾳ καὶ ἀρετῇ διαπρεπόντων, Παντολίων ἐν τῷ κατὰ κόσμον βίῳ ὀνομαζόμενος. Ἐπεδούθη τὴν ἐγκύκλιον παιδείαν ἐν τῇ πατρίδι σχολῇ ὑπὸ τοῦ διδασκάλου Ἀθανασίου Παρίου. Ἦδη δὲ νέος ὢν τὴν ἡλικίαν ἀπέπληθε, ὡς μέλισσα φιλόπονος, εἰς τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει Μεγάλῃν τοῦ Γένους Σχολὴν ἀκροασόμενος τῶν φυσικῶν καὶ μαθηματικῶν ἐπιστημῶν παρὰ τοῦ δακτυωτάτου καὶ καλλίστου διδασκάλου τῆς Ἑλλάδος Δωροθέου τοῦ Πρωίου, ἐνθα παντοίας γνώσεις ἐπιστημονικὰς ἀπεδρέψατο. Τῷ δὲ 1807, ἀναχωρήσαντος τοῦ σοφοῦ Πρωίου

εἰς Φιλαδέλφειαν, διεδέξατο τὴν καθηγεσίαν τῆς Σχολῆς ὁ καλὸς μαθητὴς, διαπρέπων ἐν παντὶ λογῷ καὶ πάσῃ γνώσει, καὶ ἐδίδαξεν ἐπὶ δύο ὄλοις ἐνιαυτοῦς κομποφόρος (βλ. Jken Leucothea T. 1 p. 245 καὶ Rizo Neroulos Cours de la Littérat. Creque moderne p. 75). Κατὰ δὲ τὸ 1809 καταστάτος Σχολάρχου τοῦ ἱεροδιακόνου Στεφάνου Δούγκα τοῦ Θεσσαλοῦ, ὁ Πλάτων ἀποχωρήσας τῆς σχολῆς ἔμεινε ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐνσχολούμενος καὶ συντάττων μελέτας φιλολογικὰς τε καὶ ἐκκλησιαστικὰς μέχρι τοῦ 1817, ὅτε, τελευτήσαντος τῇ 23 Ἰανουαρίου τοῦ ἐπὶ δεκά καὶ ὀκτὼ ὄλα ἔτη ποιμάνοντος τὴν Χίον ἐκρέτου Διονυσίου, προχειρίζεται μητροπολίτης τῆς ἰδίας αὐτοῦ πατρίδος καὶ ἔξαρχος πάσης Ἰωνίας παρὰ τῆς Ἐκκλησίας, τιμωσὴ τὴν εὐσεβείαν καὶ τὴν ἀλλῶν ἀρετὴν καὶ τὴν παιδείαν τοῦ ἀνδρός (βλ. Λόγ. Ἐρμῆν ἐτ 1817 σελ 15 καὶ 183). Μαρτυροῦσι δὲ οἱ ἐπιζῶντες ἐκ τῶν συμπολιτῶν αὐτοῦ τοῦ καλοῦ ἀγῶνα, ὅτι ἠγωνίσατο ὁ φιλότοπος οὗτος ἱεράρχης πρὸς φωτισμὸν τοῦ ἰδίου ποιμνίου, τρέφων αὐτὸ διὰ τοῦ θεοῦ λόγου καὶ ὁδηγῶν εἰς τὰ τῆς φιλανθρωπίας καὶ φιλαδελφίας καλὰ καὶ σωτήρια ἔργα, καὶ στηρίζων τὰς καρδίας τῶν πιστῶν ἐπὶ τὴν ἀββκαῖ πύργον τῶν θείων τῆς ἀγίας ἡμῶν Ἐκκλησίας δογματῶν. Ἀπεστράφη δὲ τὸν μὲν ἐπίσημον ἀκρίτως εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀνδρὲς ἰδιόρρυθμοι. Διὸ καὶ τοὺς σοφοὺς τῆς ἐν Χίῳ κοινοῦ Σχολῆς διδασκάλου παρήγει ἵνα κηρῶ βύοντες τὰ ὄτα ἀποκρούσιν τὰ τοιαῦτα λαλαγήματα. Τῇ δὲ 23 Ἀπριλίου 1822 ὄμηρος ὢν ἐν τῷ φρουρίῳ, ἐκρεμάσθη ὑπὸ τῶν Ὀθωμανῶν, καὶ τὸ σῶμα αὐτοῦ μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἐσπρονδίσθη ἐν τῇ θαλάσῃ! Τὰ δὲ γαλήνια κύματα αὐτομάτως προέπεμψον τὸ λεῖψανον εἰς τὰς Οἰνούσας, ὅπου διετριβεν ὁ τῆς μητροπόλεως ποιμὴν Γεώργιος Λαϊμὸς, ὃς, ἀναγνωρίσας τὸν νεκρὸν Πλάτωνα, ἐκήδευσεν, ὀρύξας τάφον παρὰ τινι παρακειμένον ἀγρὸν, καὶ στήσας ἐπ' αὐτοῦ λίθον μακρὸν ὡς σημεῖον. Οὗτος οὖν μετὰ παρέλευσιν ἐτῶν

ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ

ΤΩΝ ΑΓΙΩΤΑΤΩΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΩΝ ΤΗΣ ΚΑΘΟΛΙΚΗΣ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ, Περὶ τῆς Ὁρθοδόξου πίστεως. [Συνέχεια ὄρα προηγούμενον φύλλον].

ΟΡΟΣ Δ΄.

Πιστεύομεν τὸν Τρισυπόστατον Θεόν, τὸν Πατέρα, τὸν Υἱόν, καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, ποιητὴν εἶναι ὀρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων καὶ ἀόρατα μὲν τὰς Ἀγγελικὰς δυνάμεις, φυλάς τε λογικὰς, καὶ δαίμονας, (εἰ καὶ μὴ τοιοῦτους τοὺς δαίμονας, ὡς αὐτὰ προαιρέσει ἰδίᾳ ὕστερον ἐγένοντο, ὁ Θεὸς πεποίηκεν) ὀρατὰ δ' οὐρανόν, καὶ τὰ ὑπ' οὐρανόν. Ὅτι δὲ φύσει ἀγαθὸς ὁ Ποιητὴς ἐποίησε καλὰ λίαν πάντα, ὅσα ἐποίησεν, οὐδὲ δύναται ποτε κακοῦ ποιητὴς εἶναι. Εἰ δὲ τι κακόν, ταύτῳ εἰπεῖν ἀμάχητον, γινόμενον ἐναντίως τῇ Θεῷ θελήσει, ἐστὶν ἐν τῷ ἀνθρώπῳ, ἢ τῷ δαίμονι (ἀπλῶς γὰρ ἐν τῇ φύσει κακὸν οὐκ οἶδαμεν) ἐκεῖνο ἢ τοῦ ἀνθρώπου, ἢ τοῦ διαβόλου εἶναι. Κανὼν γὰρ ἐστὶν ἀληθὴς καὶ ἀδιάπτωτος, κακοῦ τὸν Θεὸν μηδαμῶς εἶναι δημιουργόν, μήτε μὴ ὄλως δικαίῳ λόγῳ τοῦ Θεοῦ καταψηφίζεσθαι.

ΟΡΟΣ Ε΄.

Πιστεύομεν πάντα τὰ ὄντα, εἴτε ὀρατὰ εἴτε ἀόρατα, ὑπὸ τῆς τοῦ Θεοῦ κλεεινώσεως προνοίας· τὰ δὲ κακὰ, ἢ κακὰ, κτισθέντα μὲν τῷ Θεῷ, καὶ παραχρῆσιν, οὐ μὴ καὶ προνο-

ητὴν εἶναι τούτων, ἐπεὶ μὴδὲ ποιητὴν ἢδὲ γεγεννημένα δὲ εἶσθ' ὅτε ἐπευθύνεσθαι πρὸς τι χρήσιμον ὑπὸ τῆς Ἄκρας Ἀγαθότητος, οὐ ποιούσης μὲν, ἐγκεντριζούσης δὲ πρὸς τὸ κρείττον, ὡς οἶόν τε ἐκείνοις. Ἐπιθεῖται δὲ, ἀλλ' οὐκ ἐξετάζειν ὀφείλομεν τὴν Θεῷ πρόνοιαν ἐν τοῖς ἀπορρήτοις καὶ μὴδ' ὄλως ἀποκαλυφθεῖσι κρίμασι. Τὰ μέντοι παρὰ τῇ Θεῷ Γραφῇ παραδεδομένα περὶ αὐτῆς, ὡς συντείνοντα πρὸς ζωὴν αἰώνιον, δεῖν ἡμᾶς εὐγνωμόνως ἀνερευθῆν, καὶ ἐπομένως ταῖς πρώταις περὶ Θεοῦ ἐνομίαις ἀνενοδοῖστως ἐκλαμβάνειν.

ΟΡΟΣ Σ΄.

Πιστεύομεν τὸν πρῶτον ἄνθρωπον κτισθέντα παρὰ Θεοῦ ἐν παραδείσῳ πεπρωμένον, ὅτε καὶ κηρῶν τὴν Θεῷ ἐντολὴν τῇ τοῦ ὄψεως ἀπτηλῇ συμβουλῇ ἐπειθαρχήσῃ κεντηθέν ἀναβλύσαι τὴν προπατορικὴν ἁμαρτίαν τῇ διαδοχῇ, ὥστε μὴδένα κατὰ σάρκα γεννάσθαι, ὃς τὸ φορτίον οὐκ ἐπιφέρει τούτου, καὶ τοῦ καρποῦ αὐτῆς οὐκ αἰσθάνεται ἐν τῷ νῦν αἰῶνι. Καρποὺς δὲ φαρμέν καὶ φορτίον, οὐ τὴν ἁμαρτίαν, οἶον ἀσέβειαν, βλασφημίαν, φόνον, ἔχθος, καὶ εἴτι ἕτερον ὑπὸ μοχθηρᾶς προαιρέσεως, ἐναντίον τῇ Θεῷ θελήσει, γίνεται, οὐχ ὑπὸ φύσεως· πολλοὶ γὰρ τῶν τε Προπατόρων καὶ Προφητῶν καὶ ἕτεροι μυρία, ὅσοι τῶν ἐν τῇ σκιᾷ καὶ τῇ ἀληθείᾳ, ὅτε Θεῷ Πρόδρομος, καὶ, κατ' ἐξαιρετὸν λόγον, ἢ τοῦ Θεοῦ Λόγου Μήτηρ καὶ Ἀειπαρθένος Μαρία, τῶν τοιοῦτων καὶ τῶν ὁμοίων τούτοις πλημμελημάτων οὐκ ἐπειράθησαν· ἀλλὰ τὸ παρακεῖσθαι ἡμῖν τὸ κακόν, καὶ ἅπερ ὡς ποιήν τῷ ἀνθρώπῳ, διὰ τὴν παράβασιν, δέδωκεν ἡ Θεῷ δικαιοσύνη, οἶον ἰδρωτὰς τῶν πόρων, θλίψεις, σωματικὰς ἀσθενείας, ὠδίννας τοῦ τίκτειν, καὶ τέως τὸ ζῆν ἐν τῇ παροικίᾳ ἐπιπόνως, καὶ τελευταίων τὸν σωματικὸν θάνατον.

ΟΡΟΣ Ζ΄.

Πιστεύομεν τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν, κένωσιν ὑποστῆναι τοῦ ἔστιν, ἐν τῇ ἰδίᾳ Ὑπόστασι τὴν ἀνθρωπίνην σάρκα προσελθόντα, ἐκ Πνεύματος Ἁγίου ἐν τῇ γαστρὶ τῆς Ἀειπαρθένου Μαρίας συλληφθέντα, καὶ ἐνανθρωπήσαντα, γεννηθέντα χωρὶς τοῦ δοῦναι πόνον ἢ ὠδίννας τῇ ἰδίᾳ κατὰ σάρκα Μητρί, ἢ τὴν παρθενίαν αὐτῆς· διασεῖσαι, παθόντα, ταπέντα, ἀναστάντα ἐν δόξῃ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς γραφὰς, ἀνεβήντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς, καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς, ὃν καὶ προσδοκῶμεν ἐλευσόμενον κρίναι ζῶντας καὶ νεκρούς.

ΟΡΟΣ Η΄.

Πιστεύομεν τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν μόνον Μεσίτην γεγενῆσθαι, καὶ δόντα ἑαυτὴν λύτρον περὶ πάντων, τὴν καταλλαγὴν διὰ τοῦ ἰδίου αἵματος ποποικέναι ἀνάμεσον Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων, καὶ ἅπτον κηρῶν τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν. Ἐν ταῖς πρὸς Αὐτὸν μέντοι ἐντεύξεσι καὶ αἰτήσεσιν εἶναι προσευτὰς τοῦ Ἁγίου φαρμέν, καὶ πρὸ πάντων τὴν πανάρχαιον Μητέρα Αὐτοῦ τοῦ Θεοῦ Λόγου, τοὺς τε Ἁγίους Ἀγγέλους, οὓς καὶ προστατοῦντας ἡμῶν οἶδαμεν, Ἀποστόλους, Προφήτας, Μάρτυρας, Ὅσιους καὶ πάντας, οὓς ἔκεινο· ἐδόξασεν, ὡς πιστοὺς Αὐτοῦ θεράποντας, οὓς συναριθμοῦμεν καὶ τοὺς Ἀρχιερεῖς καὶ Ἱερεῖς, ὡς παρισταμένους τῷ Θεῷ θυσιαστηρίῳ, καὶ τοὺς ἀρετῇ διαφέροντας δικαίους ἀνδρας. Εὐχεσθαι γὰρ ὑπὲρ ἀλλήλων, καὶ πολλὴ ἰσχύν τὴν δέξιν τοῦ δικαίου, καὶ μᾶλλον ἀκούειν τὸν Θεὸν τῶν Ἀγίων, ὑπὲρ τῶν ἐν ἁμαρτίαις ἐγκαλινδουμένων, ἐκ τῶν Ἱερῶν διδασκόμεθα Λογίων. Οἱ μόνον δὲ, εἴτι ὄντας ἐν τῇ παροικίᾳ, τοῦ Ἁγίου, μεσίτας

ἀνήγγειλε τὰ γεγονότα πρὸς τὸν Χίου Δανιὴλ τὸν Κοινοῦ-
δην, ὃν τῷ 1817 εἶχε χειροτονήσας ὁ αἰδίδιμος Πλάτων διά-
κονον. Καὶ τότε μὲν ὁ χρηστός Δανιὴλ διέταξε τὸν ἐν Οἰ-
νούσαις ἱερέα Μιχαὴλ Πατέρα ἵνα κατ' ἔτος τελῆ τὰ παρὰ
τῆς Ἐκκλησίας διατεταγμένα. Μετὰ δὲ ταῦτα ὁ συνετὸς
ἱεράρχης τὴν τῆς Σύρου ποιμαντορίαν ἀναδεξάμενος, τῶν
πραγμάτων ἐπιτηδεύωντων, ἔχων παρ' ἑαυτῷ τὸν τοῦ Δαιμοῦ
υἱὸν διάκονον Δημήτριον, ἐπεμψεν αὐτὸν τῷ 1838 εἰς Οἰνού-
σας ἵνα μετακομίῃ τὰ ὄσπια τοῦ Πλάτωνος. Ὁ δὲ καλὸς
διάκονος ἐπιτελείων διαφυγὰν τὴν προσοχὴν τῆς Ὀθωμανικῆς
ἐξουσίας, ἥτις ἐγίνωσκε τὸν τόπον τοῦ Πλάτωνος, τὴν τοῦ
Μακαρίου Δανιὴλ παραγγελίαν ἐξεπλήρωσε, κομίσας τὰ ὄσπια
ἐν Σύρῳ. Ἐπέλεσεν ὁ αἰδίδιμος Δανιὴλ τότε μεγαλοπρεπῆς μνη-
μασίον διάνοιαν ἔχων ἵνα καταθέσῃ μετέπειτα τὰ ὄσπια ἐν
μνημείῳ λαμπρῷ· ἀλλ' ἡ κατόπι ἐπισυμβῶσα αὐτῷ μακρὰ
ἀσθένεια καὶ ὁ τῆ 4 Μαΐου 1862 ἐπελθὼν θάνατος ἐματαιώ-
σαν τὴν καλὴν ταύτην τοῦ εὐγνώμονος ἱεράρχου Δανιὴλ
πρόθεσιν. Ἀπόκειται δὲ εἰς τὸν νῦν τῆς Σύρου εὐπαιδευτὸν
ἱεράρχην Ἀλέξανδρον τὸν Λυκούργον, ἵνα εἰς πέρας ἀγάγῃ
τὴν τοῦ προκατόχου πρόθεσιν, καὶ καταδείξῃ ὅτι τιμᾶ τὸν
σοφὸν τῆς πρεσβυγενούς καὶ μεγαλοφελούς τοῦ Γένους Σχο-
λῆς Σχολάρχην, καὶ τῆς καλλίστης Χίου τὸν φιλόσοφον ποι-
μενάρχη. Προσημειωτέον δὲ ὅτι σώζεται παρ' ἡμῶν ἐν ἀντι-
γράφῳ ἐπιστολῇ τοῦ ἡμετέρου Πατρὸς πρὸς τὸν Μακάριον Πλά-
τωνα συγγραφεύτην, ἀπολυθεῖσα ἐκ Σμύρνης τῆ 10 Μαΐου
1817, ἀρχομένη οὕτως· Ἄγεροτονήθης Μητροπολίτης τῆς
πόλεώς σου, ἐπίσκοπος τῶν συμπολιτῶν σου, πνευματικὸς πα-
τήρ τῆς πατρίδος σου· ποίαν ἄλλην μεγαλειτέραν εὐδαιμονίαν
εἰς Σὲ αὐτὸν, ἢ εἰς τὴν πατρίδα σου ἠδύνατο νὰ εὐχρηθῶσιν οἱ
φίλοι καὶ σοὺ καὶ τῆς πατρίδος σου; Ἐλεγεν ὁ ὁμώνυμός σου
Πλάτων, ὅτι τότε εὐτυχοῦσιν αἱ πόλεις, ὅταν βασιλεύωσιν
οἱ φιλόσοφοι ἢ φιλοσοφῶσιν οἱ βασιλεῖς. Ἐνομοθέτησαν οἱ
Θεοῦτοί νὰ βασιλεύῃ εἰς τὰς Θήβας Θεοῦτοί, διὰ νὰ γνωρί-
ζῃ ἐκ πείρας τῶν συμπολιτῶν τὰ ἦθη. Χε τῆς Χίου Μητρο-
πολίτη, εἰς τὴν ἱεράν σου κορυφὴν βλέπω πεπληρωμένην καὶ
τῶν Θεοῦτοίων τὴν νομοθεσίαν καὶ τοῦ Πλάτωνος τὴν φιλό-
θρονον εὐχὴν κτλ.

Τοιοῦτον ὄντα τὸν αἰδίδιμον τοῦτον ἱεράρχην,
δίκαιον εἶχε ν' ἀποθαυμάζῃ καὶ τιμᾶ αὐτὸν ὁ μα-
κάριος ἀρχιεπίσκοπος ἡμῶν Ἀλέξανδρος, καὶ διότι,
ὡς ἔλεγε, πολλάκις εἶχεν ἀκούσῃ νὰ ἐπαινῇ αὐτὸν
ὁ βίβλιος μέγας Οἰκονόμος ὁ ἐξ Οἰκονόμων, οὕτινος
ἐπὶ πολὺν χρόνον ὀμιλητῆς καὶ θαυμαστῆς ἐγένετο
ὁ Ἀλέξανδρος Λυκούργος κατὰ τὴν νεότητά αὐ-
τοῦ, καὶ διότι ἀνεγνώριζεν ὅτι ὁ σοφὸς τῆς Χίου
καὶ παρακαλῶν τὸν μέγαν τοῦ γένους διδάσκα-
λον καὶ συμπολίτην του, τὸν σοφὸν Κοραῆν, εἰς τὴν
ἐκδοσὴν τῶν ἑλληνικῶν συγγραμμάτων, καὶ ἀπὸ καρ-
δίας ἤρχετο καὶ ἐπεθύμει τὴν ἀνδρωθῆναι τῆς δούλης Ἑλ-
λάδος. Καίτοι δὲ ὡς ἐκ τῆς θέσεώς του κάλλιστα ἐγί-
νωσκεν ὁ μακάριος Πλάτων ὅτι ἐγγὺς ἦν ἡ ἡμέρα τῆς
Ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως, οὐχ ἦν τὸν ἀταράχως ἡ-
τένιζε πρὸς τὸ μέλλον, ἀδιαφορῶν ἂν οὐ μόνον διὰ
τὸν αἰδίδιμον ἱερομάρτυρα καὶ Πατριάρχην τῆς
Κωνσταντινουπόλεως κ. Γρηγόριον καὶ τοὺς περὶ

αὐτὸν ἱεράρχας ὄριστο ὁ δι' ἀγχόνης θάνατος ἀλ-
λά καὶ δι' αὐτόν.
Τὶ δὲ ὁ αἰδίδιμος Πλάτων ἔγραφε πρὸς τὸν Σο-
φὸν Κοραῆν δύο ἔτη πρὸ τῆς ἀπαγχονίσεως αὐτοῦ
περὶ τῶν Ἑλληνικῶν συγγραμμάτων, καὶ πῶς ἐξετί-
μα αὐτὸν ὁ πρόδρομος οὗτος τῆς Ἑλληνικῆς παι-
δείας καὶ τῆς Ἑλληνικῆς παλιγγενεσίας ὁ ὁμηλιω-
τῆς, ταῦτα ἀναγινώσκωμεν ἐν ταῖς ἐπομέναις δυσὶν
ἐπιστολαῖς, ἃς ἠρανίσθημεν ἐκ τοῦ ὑπὸ Ἰακώβου Ῥώ-
τα ἐν ἔτει 1839 δημοσιευθέντος ἀπαριθμηθέντος ἐπι-
στολῶν τοῦ σοφοῦ Κοραῆ, ἐχούσας ἐπὶ λέξεως ὡδέ
πως·

Ἐκ ΧΙΟΥ, Ἰουλίου 2 1819.

Σοφὲ Κοραῆ!

Ποτὲ δὲν σ' ἔγραψα, ἀλλὰ ποτὲ δὲν ἔπαυσα νὰ σὲ
θαυμάζω. Εἰς τὸ πρῶτον δὲν ἐδόθη αἰτία, εἰς τὸ δεύτε-
ρον ἐπαρκαλοῦμαι ἀπὸ πολλὰ, καὶ ἀπὸ ὅσα φρονεῖς,
καὶ ἀπὸ ὅσα γράφεις κοινῶς καὶ κατὰ μέρος ἀγαθὰ, καὶ
ἀπὸ τὰς σοφὰς καὶ κριτικὰς σου ἐκδόσεις καὶ σημειώσεις,
ὅσαι μέχρι τῆς σήμερον ἐγράφησαν εἰς τὸ φῶς. Ἐτι δὲ
πλεύτερον σὲ θαύμασα, ὅταν ἀνέγνωσα ἐσχάτως εἰς
τὸν Ἀόγιον Ἑρμῆν τὰς σημειώσεις σου εἰς τὸν Θεόφρα-
στον, ἐκδοθέντα ἀπὸ τὸν σοφὸν Στεινδέρων. Αὐταὶ ὅμως
καὶ με ἐλύπησαν, συλλογιζόμενον ὅσα τοιαῦτα καλὰ
διὰ τὸ γῆρας σου στερούμεθα. Μ' ὄλον τοῦτο εἶσαι ἱκα-
νώτατος ἀκόμη νὰ μᾶς ὠφελῆσῃ, καὶ πολὺ περισσύτε-
ρον, ἂν ἀδιωθῇ τὸ Ἑλληνικὸν γένος νὰ ἀπολαύσῃ τὴν
ἐκδοσὴν τῶν Ἠθικῶν συγγραμμάτων τοῦ Πλουτάρχου.
Μακάριον μὲ λύπη μου πολλήν, ὅτι δὲν ἔχεις σκοπὸν
νὰ ἐπιχειρηθῆς τὴν ἐκδοσὴν αὐτῶν· ἀλλ' ἀπὸ τίνας ἄλ-
λου χεῖρας πρέπει νὰ ἐπιβῶμεν αὐτῇ, ἂν σὺ ὁ μόνος
ἱκανὸς δὲν τὴν ἀναλάβῃς; Τὸ δύσκολον τοῦτο ἔργον,
μόνος ὁ νοῦς τοῦ Κοραῆ δύναται νὰ κατορθώσῃ εὐκόλα.
Καὶ διὰ νὰ φανερώσω εἰς σὲ τὴν λύπη μου καὶ ἐπιθυ-
μίαν μου, μ' ὄλον ὅτι καὶ πρὸς τὸν μακαρίτην Ἀλέξαν-
δρον Βασιλείου ἔγραψα τὰ αὐτὰ πολλάκις, γράφω τώρα
καὶ πρὸς σέ· καὶ διὰ νὰ σὲ παρακαλέσω νὰ μὴ μᾶς στε-
ρήσῃς τὰ Ἠθικά τοῦ Πλουτάρχου· ἀλλὰ, καθὼς τοὺς
Παραλήλου Βίου, ὅπου καὶ ταῦτα νὰ ἐκδώσῃ εἰς τὸ
γένος σου, τὸ ὅποιον ἐγγονοῦναι διὰ τοὺς πολλοὺς κό-
πους σου καὶ τὴν ἐπιθυμίαν σου νὰ ἰδῇ ἀνθρωπίνην
τὴν Ἑλλάδα, καὶ κηρύττει ἀκαταπαύστως τὰς χάριτας.
Ἀνάλαβε λοιπὸν, σοφὲ Κοραῆ, καὶ τὴν ἐκδοσὴν τῶν
Ἠθικῶν τοῦ Πλουτάρχου. Ὁ δὲ πατήρ τῆς σοφίας θέλει
εἰς τὴν γῆρας σου, ὥστε νὰ φαῖν ἡ ἐκδοσὴς αὐτῆς
καὶ δευτέρου ὅτι ἀπὸ τοῦ εἶναι τὸ ἦθος νὰ πορθεῖται
σὺ, ἂν ἦναι δυνατὸν, ὅπως εἰς εἰκασίας ἢ δευτέρου
φροντίδας καὶ νὰ τὰ στείλω εἰς τὴν αὐτοῦ τυπογραφίαν
σου. Τούτο μόνον εἶχον με νὰ κατορθώσω, πρὶν ἀφήσω
τὸν παρόντα κόσμον· εἰς τὸν ὅποιον Δέσποτά μου, σὲ
ἀντεύχομαι νὰ διατρέψῃς χρόνους μακροὺς εἰς ὠφέλειαν
τῆς Ἑλλάδος!

διαβαίνοντας συμπαιδιώτας, ὅτι οὐκ ἔχον τὴν ὠφέλειαν,
ἀλλὰ καὶ ὅσους κέρνεις ἱκανοὺς νὰ τὴν ὠφελήσωσι δὲν
παύεις νὰ παρακινήσῃς καὶ νὰ θάρσύνῃς με τὰς πατρικὰς
ἐσχὰς καὶ συμβουλὰς σου· ὡς τὸ μαρτυρεῖ καὶ αὐτὴ
σου ἡ πρὸς ἐμὲ ἐπιστολή.

Μακαρίζω τὴν Χίον, ὅτι ἔλαβε τοιοῦτον ποιμένα·
ἀλλὰ πολὺ πλεόν, Δέσποτά μου, μακαρίζω τὴν Πανιε-
ρότητα σου ὅτι εὐτύχησες νὰ ποιμαίνῃς τοιοῦτους ἀν-
θρώπους, οἱ ὅποιοι δὲν θέλουν σὲ δώσωσι πρόφασιν πα-
ρακοῆς καμμίαν τῶν χρησίων εἰς τὴν προκοπὴν τῆς
πατρίδος συμβουλῶν σου. Ἐλάβε δῶρον ἀπὸ τὸν Θεὸν
γῆν ἀγαθὴν, διὰ νὰ σπείρῃς ἐπ' εὐλογίας, καὶ νὰ θερί-
νῃς ἐπ' εὐλογίας· γέρεις ἀξίως καὶ τὸ ὄνομα τοῦ Πλά-
τωνος, τοῦ ὁποῦν ὅμως εἶσαι πολὺ εὐτυχιστερός. Ἐκεῖ-
νος παραιτήθη τὴν φροντίδα τῶν κοινῶν, διὰ πρόφασιν
εὐλογίας, ὅτι τῆς πατρίδος του ἡ νόσος ἦτο πλεόν ἀνάτοκος·
ἡ Πανιερότης σου ἐξ ἐναγίας ἐύδοξου εἰς ἐπαχὴν χρό-
νον, ὅταν ἡ πατρίς ἀρχίζῃ νὰ ἀναλαμβάνῃ ἀπὸ τὴν μα-
κρὰν αὐτῆς νόσον, καὶ μεταξὺ ἀνθρώπων, οἱ ὅποιοι, ἂν
δὲν ἀπέκτησαν ἀκόμη τὴν σοφίαν τῶν συγχρόνων τοῦ
Πλάτωνος Ἀθηναίων, τοὺς υπερβαίνουσιν ὅμως πολὺ
εἰς τὴν ἀπὸ τὰ παθήματα τῆς Ἑλλάδος ἀποκτηθεῖσαν
φρόνησιν, καὶ εἰς τὴν προθυμίαν νὰ ἀκούωσι μετὰ χαρᾶς
τοὺς φιλοπάτριδας δημηγόρους τῶν. Εἶναι ταῦτα, Δέ-
σποτά μου, εὐτυχήματα ἱεροστούτας ἀξία. Ὡς ἔρμαιον
ἤθελα τ' ἀρπάσειν, ἂν ἦμην εἰς τὸν τόπον τῆς Πανιερό-
τητός σου· καὶ πῶς εἶναι δυνατόν νὰ τὰ παραβλέψῃ ὁ
σοφώτερος καὶ νεώτερός μου, ὁ Χίος καὶ θεῖος Πλάτων!
Ἀθανάτισε λοιπὸν τὸ ἄξιον ἀθανασίας ὄνομα σου, καὶ
γενῶ παραδείγμα καὶ εἰς τοὺς λοιποὺς Συνιεράρχας
καὶ Συλλειτουργοὺς σου, ἐκ τῶν ὁποίων πολλοὶ (τὸ λέγω
μὲ θλίβην μεγάλην τῆς ψυχῆς μου) ἀφίκανον ὄλην τὴν
φροντίδα τῆς ἀπορθώσεως τῆς Ἑλλάδος εἰς τοὺς κοσμι-
κοὺς.

Ἐθε, Δέσποτά μου, ὅσην ἔχω προθυμίαν, νὰ εἶχα
καὶ τόσην δύναμιν, νὰ ἀκούω καὶ ἐγὼ τὰς συμβουλὰς
σου, καὶ νὰ πληρώσω τὴν ὅποιαν ἔχεις ἐπιθυμίαν τῆς
ἐκδόσεως τῶν Ἠθικῶν τοῦ Πλουτάρχου! Τὴν αὐτὴν
ἐπιθυμίαν συνέλαβα πρὸ πολλοῦ, καὶ ἐσημείωσα τὸ πε-
ριθώριον τοῦ διορισμένου εἰς ὑπόδειγμα διὰ τὸν τυπο-
γράφον ἀντιτύπου με διορθώσεις καὶ εἰκασίας. Ἀλλὰ
τώρα βλέπω ὅτι δὲν εἶμαι εἰς κατάστασιν νὰ τὸ ἐκδώσω.
Ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τὸ σωματίον ἐξασθεῖ καὶ μαραινέ-
ται, καὶ τὸ χειρότερον συνεπιπέσει καὶ τοῦ τοῦ τὴν ἀ-
σθένειαν· Ἄ· Ἐστὶ γὰρ καὶ διαβολὰς, ὡς περ καὶ σώματος
γῆρας. Μία μόνη ἐλπίς μου λείπει, νὰ ἀναγραφῶσιν
καὶ δευτέρου ὅτι ἀπὸ τοῦ εἶναι τὸ ἦθος νὰ πορθεῖται
σὺ, ἂν ἦναι δυνατὸν, ὅπως εἰς εἰκασίας ἢ δευτέρου
φροντίδας καὶ νὰ τὰ στείλω εἰς τὴν αὐτοῦ τυπογραφίαν
σου. Τούτο μόνον εἶχον με νὰ κατορθώσω, πρὶν ἀφήσω
τὸν παρόντα κόσμον· εἰς τὸν ὅποιον Δέσποτά μου, σὲ
ἀντεύχομαι νὰ διατρέψῃς χρόνους μακροὺς εἰς ὠφέλειαν
τῆς Ἑλλάδος!

4 Ὀκτωβρίου 1819.

Εἰς τὰς προσχαγὰς τῆς ἡμετέρας Πανιερότητος ὄλιος πρόθυμος ὁ
ΚΟΡΑΗΣ
πρὸς τὸν Πανιερολογιώτατον Μητροπολίτην τῆς Χίου,
κύριον **ΠΑΛΑΤΩΝΑ**, προσκυνητικῶς εἰς Χίον.

καὶ πρεσβυτάς ἡμῶν πρὸς Θεὸν ὁμολογοῦμεν, ἀλλὰ καὶ με-
τὰ θάνατον μάλιστα, ὅτε καὶ τῶν ἐσώπτρων λυθέντων,
καθαρῶς ἐποπτεύουσι τὴν Ἁγίαν Τριάδα, τὸ ἄπειρον Ἐκείνης
φῶς τούτων ἐν τῷ νῷ τίθει τὰ ἡμέτερα. Ὡς γὰρ τοὺς
Προφήτας, ἐν τῷ αἰσθητῷ ὄντας σώματι, οὐκ ἀμφιβάλλομεν
εἰδέναι τὰ ἐν οὐρανῷ, δι' ὧν τὰ μέλλοντα ἐχρησιμοδοτοῦν
αὐτῶ καὶ τοὺς Ἀγγέλους, καὶ τοὺς ὡς Ἀγγέλους γεγεννημέ-
νους Ἀγίους εἰδέναι τὰ ἡμέτερα τῷ ἀπειρῷ τοῦ Θεοῦ φωτὶ
οὐ δισταζόμεν, ἀλλὰ μᾶλλον ἀνευδοκίμως πιστεύομεν καὶ
ὁμολογοῦμεν.

ΟΡΟΣ Θ'.

Πιστεύομεν μηδένα σώζεσθαι ἄνευ πίστεως. Καλοῦμεν δὲ
πίστιν τὴν οὖσαν ἐν ἡμῖν ὀρθοτάτην ὑπόληψιν περὶ Θεοῦ καὶ
τῶν Θεῶν, ἥτις ἐνεργουμένη διὰ τῆς ἀγάπης, ταῦτόν εἰπεῖν,
διὰ τῶν Θεῶν ἐντολῶν, δικαιοῦ ἡμᾶς παρὰ Χριστοῦ καὶ
ταύτης ἄνευ τῷ Θεῷ εὐαρεστήσαι ἀδύνατον.

ΟΡΟΣ Ι'.

Πιστεύομεν τὴν λεγομένην, μᾶλλον δὲ τὴν οὖσαν Ἁγίαν,
Καθολικὴν, καὶ Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν, εἰς ἣν καὶ πι-
στεύειν δεδιδάγηθα, πάντας τοὺς ἐν Χριστῷ πιστοὺς καθό-
λου περιέχειν, οἵτινες δηλονότι εἰσέτι καὶ νῦν ἐν τῇ παροικίᾳ
ὄντες, οὐκ ἔρθεσαν ἐν τῇ πατρίδι ἀποδημῆσαι. Μηδαμῶς
δὲ συγχέομεν τὴν ἐν τῇ παροικίᾳ ταύτῃ Ἐκκλησίαν τῇ ἐν
τῇ πατρίδι, διὰ τὸ εἶναι τυχόν, ὡς φασί τινες τῶν αἰρετι-
κῶν, καὶ τῶν δύο τὰ μέλη πρόβατα τοῦ ἀρχιεπομένου Θεοῦ,
καὶ καθαγιαζέσθαι ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ἀπο-
πον γὰρ ἅμα καὶ ἀδύνατον. Ἐπειδὴ ἡ μὲν ἐστὶ πικτεῦαι καὶ
ἐν τῇ ὁδῷ ἐστὶ, ἡ δὲ τροπαιοφορεῖ καὶ ἐν τῇ πατρίδι ἀπο-
κατέστη, καὶ τὸ βασιλεῖον εἰληπεν. Ἐστίνος Καθολικῆς Ἐκ-

κλησίας, ἐπειδὴ θνητὸς ἄνθρωπος καθόλου καὶ αἰδῖος κεφαλή
εἶναι οὐ δύναται, Αὐτὸς ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ἐστὶ
Κεφαλή, καὶ Αὐτὸς, τοὺς οἰκάς ἔχων ἐν τῇ τῆς Ἐκκλησίας
κυβερνήσει, πηδαλιουχεῖ διὰ τῶν Ἁγίων Πατέρων. Καὶ διὰ
τοῦτο ταῖς κατὰ μέρος Ἐκκλησίαις, κυρίως οὖσαις Ἐκκλη-
σίαις, καὶ ὑπὸ κυρίως μελῶν συνισταμέναις, Ἠγουμένους καὶ
Ποιμένας, καὶ ὄλιος οὐκ ἐν καταχρῆσει, ἀλλὰ κυρίως Ἀρχὰς
καὶ Κεφαλὰς, τοὺς Ἐπισκόπους ἐθήκε τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον,
εἰς τὸν τῆς σωτηρίας ἡμῶν Ἀρχηγὸν καὶ Τελειωτὴν ἀφορώ-
σας, καὶ εἰς Αὐτὸν τὴν ἐνεργεῖαν τῆς κατὰ τὴν κεφαλὴν ἡ-
ρηγίας ἀναβιβάζουσας δηλονότι.

Ἐπειδὴ δὲ μετὰ τῶν ἄλλων ἀσεβειῶν ἔδοξε καὶ τοῦτο
τοῖς αἰρετικοῖς, ὅτι τυχόν ταῦτόν ἐστιν ἱερεὺς ἀπλῶς καὶ
Ἀρχιερεὺς, καὶ δυνατόν μὴ εἶναι Ἀρχιερεῖα, καὶ διὰ τινῶν ἱε-
ρέων τὴν Ἐκκλησίαν κυβερνεῖσθαι, καὶ οὐκ Ἀρχιερεὺς ἀλλὰ
καὶ ἱερεὺς δύναται χειροτονεῖν ἱερέα, καὶ πλείονας ἱερεῖς χει-
ροτονεῖν Ἀρχιερεῖα, καὶ ταύτης τῆς κακεντρεχεῖς κοινῶν
εἶναι μεγαλοβόημονοῦσι καὶ τὴν Ἀνατολικὴν Ἐκκλησίαν
φαρὲν κατὰ τὴν ἀνωθεν ἐπικρατήσαν γνῶμιν τῇ Ἀνατο-
λικῇ Ἐκκλησίᾳ, ὅτι τὸ τοῦ Ἐπισκόπου ἀξίωμα οὕτως ἐστὶν
ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἀναγκαῖον, ὥστε χωρὶς αὐτοῦ μὴ δύνασθαι
μῆτε Ἐκκλησίαν, μῆτε Χριστιανὸν τινὰ ἢ εἶναι, ἢ ὄλιος λέ-
γεσθαι. Αὐτὸς γὰρ, ὡς Ἀποστολικὸς διάδοχος, τὴν χάριν
τὴν δοθεῖσαν ἐκείνῳ παρὰ τοῦ Κυρίου εἰς τὸ δεσμεῖν τε καὶ
λῆναι, χειρῶν ἐπιθέσει καὶ ἐπιπέσει τοῦ Παναγίου Πνεύμα-
τος, ἀλληλοδιαδόχως λαβὼν, ζῶσα ἐστὶν εἰκὼν τοῦ Θεοῦ
ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ μεθέξει πληρεστάτη ἐνεργείας τοῦ Θεοῦ
ταρχικῶν Πνεύματος, πηγὴ πάντων τῶν μυστηρίων τῆς Κα-
θολικῆς Ἐκκλησίας, δι' ἣν σωτηρίας ἐπιτυγχάνομεν. Οὕτω
δὲ αὐτοῦ τὸ ἀναγκαῖον ἐνερούμεν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, ὡς ἐν τῇ

ἀνθρώπῳ τὴν ἀναπνοὴν καὶ ἐν τῷ κόσμῳ τὸν ἥλιον. Ὅθεν
καὶ τισὶ κομφῶς πρὸς ἐπαῖνον τοῦ Ἀρχιερατικοῦ ἀξιώματος
εἰρηται· ἄθ,τι Θεὸς ἐν τῇ οὐρανίῳ τῶν πρωτοτόκων Ἐκκλη-
σία καὶ ἥλιος ἐν τῷ κόσμῳ, τοῦτο ἕκκτος Ἀρχιερεὺς ἐν
στῇ κατὰ μέρος Ἐκκλησίᾳ, ὡς δι' οὐ τὸ ποιμνίον λαμπρύνε-
ται, θάλπει, καὶ νὰός Θεοῦ γίνεται.

Ὅτι δὲ ἀλληλοδιαδόχως τὸ τῆς Ἐπισκοπικῆς μέγα μυσ-
τήριον καὶ ἀξίωμα δίδεται μέχρις ἡμῶν, φανερίν. Ὁ γὰρ
Κύριος εἰπὼν εἶναι μεθ' ἡμῶν εἰς τὸν αἰῶνα, εἰ καὶ κατ' ἄλ-
λους τρόπους χάριτος καὶ Θεῶν εὐεργετημάτων ἐστὶ μεθ'
ἡμῶν, ἀλλ' οὐκ κυριώτερω τρόπῳ διὰ τῆς Ἐπισκοπικῆς τελε-
ταρχίας οἰκειούται ἡμᾶς· καὶ σίνεστιν ἡμῖν, καὶ διὰ τῶν
ἱερῶν Μυστηρίων ἐνοῦται ἡμῖν, ὧν πρωτοεργός ἐστὶ καὶ
τελετάρχης, διὰ τοῦ Πνεύματος, ὁ Ἐπίσκοπος, καὶ οὐκ ἐξ
αἰρέσει ὑποπεσεῖν. Καὶ διὰ τοῦτο καὶ Δαμασκηνός, τετάρτη
ἐπιστολῇ πρὸς Ἀφρικάνους, ἔλεγε, τὴν καθόλου Ἐκκλησίαν
τοῖς Ἐπισκόποις γενικῶς ἐπιτετράχθαι, καὶ Κλήμης πρῶτος
Ῥωμαίων Ἐπίσκοπος, καὶ Εὐόδιος ἐν Ἀντιοχείᾳ, καὶ Μάρκος
ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, Πέτρου διάδοχοι ὁμολογοῦνται, καὶ Στάχιν
ἐν τῷ τῆς Κωνσταντινουπόλεως θρόνῳ ὁ Θεῖος Ἀνδρέας ἀντ'
ἐκείνου καθίστησι, καὶ ἐν τῇ μεγάλῃ ταύτῃ ἀγία πόλει Ἰε-
ρουσαλὴμ ὁ μὲν Κύριος Ἰακώβον ποιεῖ, μετὰ δὲ Ἰακώβου
ἕτερος ἐγένετο, καὶ μετ' ἐκείνον ἄλλος ἄλλος ἡμῶν. Καὶ διὰ
τοῦτο καὶ Τερτουλλιανός, ἐν τῇ πρὸς Παπιανὸν ἐπιστολῇ
πάντας τοὺς Ἐπισκόπους Ἀποστολικῶς διαδόχους καλεῖ.
Τούτων τὴν διαδοχὴν καὶ τὴν Ἀποστολικὴν ἀξίαν καὶ ἐξου-
σίαν καὶ Εὐσέβειος ὁ Παμφίλων μάρτυρεῖ, καὶ ἀπλῶς οἱ Πα-
τέρες μαρτυροῦσιν, ὅς, περιττὸν ἐγκαταλέγειν, καὶ ἡ κοινὴ
καὶ ἀρχαιοτάτη τῆς Καθολικῆς Ἐκκλησίας συνήθεια βεβαι-

Ταῦτα γράψαντες δὲν ἐννοοῦμεν νὰ παραλληλί-
σωμεν τὸν βίον τούτου τοῦ Ἱεράρχου πρὸς τὸν
ἐκείνου, διότι καθ' ἡμᾶς ἅπαντες συνεισέφερον, τὸ
καθ' ἑαυτοὺς, εἰς τὴν τοῦ Ἔθνους καὶ τῆς Ἐκκλη-
σίας ὑπηρεσίαν κληθέντες, καὶ οὔτε ἐπιθυμοῦμεν νὰ
παρεξηγηθῆ ὑπό τινος ἢ καλῆ ἡμῶν πρόθεσις αὐτῆ·
διότι μῆτε ὁ ἀοίδιμος Ἀνθιμος ὁ Κομνηνός, ὁ ἐξ
Ἡλιουπόλεως, ὑπολείπεται πολὺ τῶν διαπρεπῶν
τούτων Ἱεραρχῶν, μῆτε ὁ ἀοίδιμος τῆς Χίου, Κα-
ρύστου καὶ τελευταῖον τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Σύρου
Μητροπολίτης κ. Δανιήλ, ἐμόχθησε μικρὸν ὑπὲρ
τοῦ Ἔθνους καὶ τῆς Ἐκκλησίας, ὡς προτιμήσας
νὰ στερηθῆ μάλλον τῆς Μητροπόλεως Χίου, καὶ
νὰ γείνη συνεργὸς τῆς ἐν ἔτει 1827 ἐγερθείσης ἐν
Χίῳ Βασ ἐπαναστάσεως, ὑπὸ τὸν φιλέλληνα Φαβιέ-
ρον, εἶτα δὲ νὰ καταφύγῃ εἰς τὴν αἰμάσσουσαν
Ἑλλάδα πέντης καὶ αὐτοῦ τοῦ ἄρτου ἐνδεόμενος,
παρὰ νὰ δεχθῆ τὰς τιμὰς καὶ τὰ ἄδωρα δῶρα τοῦ
διοικητοῦ τῆς Χίου, καὶ μόνος αὐτὸς περισωθείς
νὰ ἀρχιερατεύῃ ἔπειτα ἐπὶ τῶν ἐρειπίων τῆς ἀπο-
πεφρωθείσης καὶ ἐρημωθείσης Πατρίδος του. Ἡμεῖς
ἠθελήσαμεν ἀπλῶς μόνον νὰ ἐνισχύσωμεν τὴν ἐξ
ἀρχῆς παρὰ τοῦ τόπου καὶ τῶν δημοτικῶν ἡμῶν
ἀρχόντων ἐξενεχθεῖσαν γνώμην, ὅτι τὸ μνημεῖον
τοῦτο δεόν νὰ ἀνεγερθῆ κοινὸν διὰ τοὺς Ἱεράρχας
τοὺς ποιμάνοντας καὶ ποιμανοῦντας τὴν Ἀρχιεπι-
σκοπὴν ταύτην, καὶ νὰ ὑποδείξωμεν ὅτι τοιαύτην
περὶ αὐτοῦ γνώμην καὶ ἐπιθυμίαν εἶχε καὶ ὁ ἐναγ-
χος εἰς τὴν αἰωνιότητα μεταστάς Ἱεράρχης Ἀλέ-
ξανδρος, μετὰ τῆς παρατηρήσεως τοῦ ὅτι ἔλεγεν
ὅτι ἐν τῷ μνημείῳ τούτῳ τὴν πρώτην θέσιν ἔδει
νὰ καταλάβωσι τὰ ὄσπια τοῦ Ἱερομάρτυρος Πλά-
τωνος, ὃν ἀνωμολόγει καὶ κατέτασεν ὁ ἴδιος ὡς
δεύτερον ἐπὶ σοφία καὶ μαθήσει μετὰ τὸν Πατριάρ-
χην Γρηγόριον, ᾧ τόσας τιμὰς τὸ Ἔθνος πρό-
μικροῦ ἐπεδαφιλεύσατο, ἐνῶ ἀληθές εἶναι, ὅτι ἡ ἐν
Χίῳ ἀγρία σφαγὴ τῶν Χριστιανῶν, ἡ τοσοῦτον
ἅπασαν τὴν Εὐρώπην συγκινήσασα, καὶ ἡ δεινὴ
τῶν κατοίκων τῆς νήσου αἰχμαλωσία, τὸ πρῶτον
θύμα ὅπερ εἰς τὸν βωμὸν τῆς Πατρίδος προσέφερον
ἦτο αὐτὸς ὁ ἀοίδιμος Πλάτων. Ἐχουσι δὲ καθῆκον
ἂν οὐχὶ πάντες, τοῦλάχιστον οἱ ἐνταῦθα καὶ ἄλλα-

ἧτις ἐστὶν ἡ πνευματικὴ ἐνότης τῶν εἰς Χριστὸν
πιστευόντων, δι' ἣν καὶ ψυχορραγῶν τοσοῦτον κατὰ
γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν ἀνεδέξατο ἀγῶνα, ὅπως
πληρωθῆ καὶ ἐπ' αὐτοῦ τὸ Σωτήριον ῥῆμα ἀφ' ἡμῶν
μὴν ὁ καλὸς τὴν ψυχὴν αὐτοῦ τίθησιν ὑπὲρ τῶν προβά-
των.»

Βουλή.

Συνεδρίασις, τῆς 10 96ρίου.

Πλῆθος πολὺ ἀκροατῶν συνηθροίσθη τὴν παρελθούσαν
δευτέραν εἰς τὸ βουλευτήριον ἅπαντα τὰ ἀκροατήρια τῆς
βουλῆς ἦσαν πλήρη. Κυρίαί ἦσαν τόσον πολλάι, ὥστε τινὲς
ἐξ αὐτῶν κατέφυγον εἰς τὸ θεωρεῖον τῶν γερουσιαστῶν καὶ
ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν. Ἡ συνεδρίασις ἤρξατο τὴν 2 1/2
ὥραν μ. μ. καθ' ἣν ὁ μὲν κ. Κουμουνδούρος ὑπέβαλλε νομο-
σχέδιον τοῦ ἐκλογικοῦ νόμου, ὁ δὲ κ. Σωτηρόπουλος νομο-
σχέδιον περὶ πιστώσεως 101 χιλ. δραχμῶν πρὸς ἀγορὰν δύο
οικοπέδων κειμένων παρὰ τὸ Ἔθν. Τυπογραφεῖον, ἐν οἷς θὰ
ἀνεγερθῶσι τὰ δικαστήρια, πρὸς δὲ καὶ νομοσχέδιον δι' οὗ
ζητεῖται προσθήκη ὑπαλλήλων εἰς τινὰ τῶν τελωνείων τοῦ
κράτους.

Ὁ κ. Πρόεδρος ἀνῆγγειλεν ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ τῶν ναυτικῶν
ὑπέβαλε τὴν ἐκθεσὶν τῆς ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ ναυτι-
λιακῶν διπλωμάτων. Εἶτα κατετέθη ἡ ἐκθεσις τῆς ἐπιτροπῆς
Βοιτίτσας. Μετὰ ταῦτα ἀναγινώσκειται ἡ ἐκθεσις τῆς ἐπιτροπῆς
ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Σπετσῶν, τὴν ὁποίαν ἡ Βουλὴ μετὰ μακρὰν
συζήτησιν, ἠκύρωσε ὡς πρὸς τὸν κ. Κουμουκιάτην. Μετὰ
τὴν ἀνάγνωσιν δὲ τοῦ συμπεράσματος τῆς ἐκθέσεως τῆς
ἐκλογῆς Τήνου, ἡ Βουλὴ δι' ἀναστάσεως ἐπεκύρωσε τὴν πρό-
τασιν τῆς ἐπιτροπῆς ἀκυρώσασα τοὺς δήμους Τηνίων καὶ
Σωθενίων. Κατόπιν ἡ Βουλὴ πρόβη εἰς τὴν ἡμερησίαν διά-
ταξιν ἧτις ἦτο τὸ κατηγορητήριον κατὰ τοῦ ὑπουργείου
Βουλγαρῆ. Ἡ ἐπ' αὐτοῦ συζήτησις ἤρξατο περὶ τὴν 4ην
μ. μ. πρώτου λαβόντος τὸν λόγον τοῦ κ. Πολυλά, μέλους τῆς
ἐπὶ τοῦ κατηγορητηρίου πενταμελοῦς ἐπιτροπῆς. Μετ' αὐτὸν
ἐλάλησαν οἱ κ. κ. Παπαμιχαλόπουλος καὶ Δεληγιάννης. Με-
τὰ πεντάωρον δὲ ἐπὶ τοῦ κατηγορητηρίου συζήτησιν ἐλύθη
ἡ συνεδρίασις περὶ ὥραν 9.20 μ. μ. διὰ τὴν ἐπομένην ἡμέ-
ραν (Τρίτην). Ὁ κ. Πρόεδρος παρεκάλεσε τοὺς κ. κ. βουλευ-
τάς νὰ προσέρχωνται ἐνωρίτερον ἵνα μὴ παρατείνωνται αἱ
συνεδριάσεις.

ΑΝΑΦΟΡΑΙΣ

Ἐτηρήσαμεν καὶ μέλλομεν νὰ τηρήσωμεν ἐπὶ τινὰ χρόνον
σώφρονα σιγὴν ἐπὶ πάντων τῶν ὑπὸ τῆς Βουλῆς γινομένων
διαβημάτων, καθόσον ἀφορᾷ τὰς ἐκδόσεις καὶ ἀθέτους πρά-
ξεις τοῦ Ὑπουργείου Βουλγαρῆ καὶ ἰδίως ἐκεῖνας τῶν δύο Ὑ-
πουργῶν Νικολοπούλου καὶ Βαλασσόπουλου, οὐχὶ διότι ἀπο-
δοκιμάζομεν ταῦτα τὰ ὑπὸ τῆς Βουλῆς γεγενημένα, ἀλλὰ
διότι ἀναμένομεν νὰ ἴδωμεν ὁποῖον πέρας θέλει λάβῃ αὐτὴ
ἡ ὑπὸ τοῦ Νομοθετικοῦ σώματος ἐπιδικωμένη ἱκανοποίησις
τῶν τόσῳ καπηλικῶς ὑβρισθέντων Νόμων τῆς Πατρίδος καὶ
τοῦ τόσῳ ἄνοσις καταπατηθέντος Συντάγματος. Ἀληθές
εἶναι ὅτι τοιαύτην τινὰ ἐπιφυλακτικὴν θέσιν ἔδει νὰ τηρή-
σωσι πάντα τὰ δημοσιογραφικὰ ὄργανα τῆς Πρωτεύουσας
καὶ τῶν Ἐπαρχιῶν, ἀφήνοντα τὴν Βουλὴν ἵνα ἐν πάσῃ ἀτα-
ραξίᾳ περαιωσῇ τοῦτο τὸ ὑπὸ τόσῳ καλοῦς οἰωνοῦ ἀρχὴν
καὶ ὑπόστασιν λαμβάνον πολιτεϊακὸν θέσπισμα, ἧτοι ἡ εἰς
δικὴν εἰσαγωγὴν τοῦ ἀσεβήσαντος Ὑπουργείου. Ἀλλ' ἀφοῦ
οἱ τόσῳ ἀουστόλως τὰ πάντα, θεῖα τε καὶ ἀνθρώπινα, πρὸς
ἔτους κατηλευσάμενοι παραθρασύνονται ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε
καὶ νὰ τολμῶσι νὰ ἐγκαλῶσι τὴν εὐθύναν τῶν ἑαυτῶν ἀνο-
μιμάτων ζητοῦσαν κυρίαρχον τοῦ Ἔθνους δύναμιν ἐπὶ παρα-
βιάσει τῶν Νόμων, φρονοῦμεν ὅτι μέγα δίκαιον ἔχει καὶ ἡ
δημοσιογραφία νὰ ἀναμιχθῇ προκοπιζομένη τοὺς ἀντιπροσώ-
πους τοῦ Ἔθνους, τοὺς τόσῳ ἐκθύμως ἀναδεξαμένους τὸν
καλὸν ἀγῶνα τῆς ὑπερασπίσεως τῶν συληθέντων δικαιωμά-
των τοῦ Ἔθνους παρὰ τοῦ ὑποδίκου Ὑπουργείου τοῦ κ.
Βουλγαρῆ. Τὸ Ἔθνος ἐν ἀγωνίᾳ καὶ ἐν σιγῇ ἀξιεπαίψω ἀνα-
μένει τὴν ἐτυμηγορίαν τῶν ἀντιπροσώπων αὐτοῦ καὶ τὴν
δικαίαν τῶν ἀνομιησάντων Ὑπουργῶν τιμωρίαν διὰ χρηστῶν
δὲ φέρεται ἐλπίδων ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον Κουμουνδούρου,
μᾶλλον δὲ εἰπεῖν αὐτὸς ὁ κ. Κουμουνδούρος καὶ οἱ μετ' αὐ-
τοῦ ἠνωμένοι δύο πολιτικοὶ ἀρχηγοὶ κ. κ. Ζαῆς καὶ Δελη-
γεώργης δὲν θέλουσι διαψεύσῃ ὡς πρὸς τοῦτο τὰς προσδοκίας
τοῦ Πανελληνίου, μὴδὲ θέλουσι ἀθετήσῃ τοὺς βρῦς, ἐφ' οἷς
συνέθεντο νὰ διοικήσωσι τὴν Πατρίδα. Ἄν δὲ παρὰ πᾶσαν
προσδοκίαν ἀποβῶσι φροῦδαί αἱ ἐλπίδες ἡμῶν, ἂν δηλονότι
τὰ πάντα γίνωνται μόνον πρὸς τὸ θεαθῆναι, τότε ἂς ἴναι
βέλαιοι ὅτι οὐδὲν ἄλλο ἐπραξάν ἢ νὰ παρασκευάσωσιν ὀλε-
θριωτέραν τινὰ μοῖραν τῇ Πατρίδι, ἐφ' ὅσον οὗτοι μὲν μέ-
λουσι νὰ κατασυντριβῶσι καταπίπτοντες ἀπὸ τοῦ ὕψους, εἰς
δ' ἡ ὀρθότης τοῦ Ἔθνους βούλησις ἀνεβίβασεν αὐτοὺς, αἱ δὲ
ἐλπίδες ἡμῶν μέλλουσι νὰ δικυβερθῶσι καὶ αὐτῆς ὡς μὴ

περιφουρηθεῖσαι καὶ περιεσφαλισθεῖσαι διὰ τῶν νόμων ἐκεί-
νων, δι' ὧν ἡ συνησιμένη ἀντιπολιτεύσεσις ὑπέσχετο νὰ
ἀσφαλίσῃ αὐτάς. Τὰ ὀλίγα ταῦτα ἐγράψαμεν χάριν τῶν ἀν-
τιπροσώπων τῆς ἡμετέρας Ἐπαρχίας καὶ τῶν ὄσων ἐκ τῶν
ἄλλων ἐπιθυμοῦσι νὰ γνωρίζωσι τὸ φρόνημα τοῦ λαοῦ τῶν
Ἐπαρχιῶν, ὅπως γνωσθῇ τοῖς πᾶσιν ὅτι ἐπιθυμοῦμεν ἵνα ἡ
ἀντιπροσωπεία τοῦ Ἔθνους πράξῃ τὸ καθῆκον αὐτῆς ἐν τῇ
περιστάσει ταύτῃ, ὀδηγὸν ἔχουσα τὸ συμφέρον τῆς Πατρίδος
καὶ κανόνα τὴν αὐστηρὰν δικαιοσύνην, καὶ μῆτε ἐξ ἐμπαθοῦς
ἐκδικήσεως νὰ παραφέρῃται εἰς τὰς σκέψεις καὶ ἀποφάσεις αὐτῆς,
μῆτε ἐξ ὑπαγορεύσεων ἢ ἀξιώσεων τῶν καταδολινομένων
τὰς Συνταγματικὰς ἡμῶν ἐλευθερίας νὰ ἐκδυσωπητῆται, ἀλλὰ
τὴν μέσσην ἄγουσα καὶ μὴ παρατρεπομένη τοῦ δικαίου καὶ τοῦ
καθῆκοντος, νὰ ἱκανοποιήσῃ τὴν προηλκισθεῖσαν ἀξιοπρέ-
πειαν τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ καὶ νὰ τηρήσῃ κατὰ γράμμα
τὰς συνθεθεμένα. Ἄλλως, ἂς ἴναι βεβαία, ὅτι μέλλει νὰ ἐκ-
πέσῃ τῆς ὑπολήψεως καὶ τῆς ἀγάπης τοῦ Ἔθνους, καὶ οὐδε-
μίας θέλει τύχη ἐκ μέρους αὐτοῦ ὑποστηρίξεως εἰς τὸ μάλ-
λον, ὡς ἐξαπατήσασα αὐτὸ καὶ μὴ ἀνταποκριθεῖσα εἰς τὴν
ἀποστολήν, ἧς ἔκρινεν αὐτὴν ἀξίαν ἡ κυρίαρχος αὐτοῦ δύ-
ναμις.

Οἱ καλοὶ καὶ ἀγαθοὶ συμπολίται ἡμῶν κ. κ. Α. Χού-
μης, Π. Βιτάλης, Χαρ. Δαυὶδ καὶ Ἀν. Πολυμενάκος διωρί-
σθησαν εἰς διαφόρους θέσεις, καθ' ἣν ἕκαστος εἶχεν ἀξίωσιν ἐν
τῇ ὑπηρεσίᾳ. Τοὺς διορισμοὺς ἀπάντων ἐπιδιοκιμάζομεν ἐφ'
ὅσον εἶναι τίμιοι καὶ χρηστοὶ ὑπαλλήλοι καὶ ἅπαντες προ-
στάται οἰκογενειῶν. Εἰ καὶ δὲν θεωροῦμεν τοὺς διορισμοὺς
τῶν ὑπαλλήλων, ὡς τὸν οὐσιώδη σκοπὸν καὶ ὡς τὸ κύριον
μέλημα τῶν ἀντιπροσώπων τῆς ἡμετέρας Ἐπαρχίας, οὐχ
ἦττον ὅταν οὗτοι γίνωνται ἐπιτυχῶς καὶ πρὸς ἱκανοποίησιν
ἀναξιοπαθούντων δημοσίων ὑπαλλήλων, καὶ μόνον ὅπως διο-
ρισθῶσιν ἄλλοι ἄλλοθεν παυθέντων παρὰ τῶν προκατόχων
Ὑπουργῶν, δὲν δυνάμεθα ἢ νὰ ἐπιδιοκιμάσωμεν αὐτοὺς καὶ
νὰ εὐχρηθῶμεν ὅπως ἐν καιρῷ ἐπαναφέρωσιν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν
καὶ τοὺς λοιποὺς συμπολίτας μας, τοὺς μόνον πρὸς ἐξοικονό-
μησιν πρίτων ἐκπεσόντας τῶν θέσεων τῶν παρὰ τοῦ Ὑπουρ-
γείου Βουλγαρῆ.

Γονιμώτατον ὑπῆρξε τὸ μετ' οὗ πολὺ φθίνον ἔτος εἰς
ἐπιγαμίαις, καὶ πολλοὶ γάμοι τελοῦνται ὁσημέρην ἐν τῇ πό-
λει ἡμῶν μεταξὺ τῶν κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον εὐπόρων
τάξεων. Ὁ βαρὺς τοῦ παρελθόντος ἔτους χειμὼν ἔπεισε
πολλοὺς, ὡς φαίνεται, νὰ ἐπιζητήσωσιν ἄστυλον ἐν τῇ συζυ-
γίᾳ, πρὶν ἐπέλθῃ καὶ ὁ νῦν ἐπικείμενος, ὃν οἱ ἀστρολογοῦν-
τες προαποφαίνονται ἐπίσης χιονώδη καὶ ὄχληρόν. Διὰ δὲ
τοῦτο τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἐν πολλῇ πομπῇ ἐτελέ-
σθησαν οἱ γάμοι τῶν κ. κ. Εὐαγγέλου Βουλγαρῆ καὶ Βασι-
λῆος Ν. Σπυριδίου. Ἐπισημὰν ἀναμνηστικῶν ἐπισημῶν
Δικατερίης Α. Βλαχοπούλου. Συγχάρυντες τοῖς νεονύμφois
ἐπὶ ταῖς εὐτυχίαις αὐτῶν ταύταις, τοῖς εὐχόμεθα μακρὸν καὶ
εὐδαίμονα βίον καὶ πάσης χαρμονῆς ἔμπλεον.

Ἡ ἐπάρατος νόσος διηθερίτης προσέβαλε δυστυχῶς
ἀπὸ τινων ἡμερῶν καὶ τὴν ἡμετέραν πόλιν. Οἱ μέχοι τοῦδε
προσβληθέντες παῖδες ἀνεργονταί εἰς ἔξ, ἡ δὲ ὥρα καθ' ἣν
μᾶς ἐπεσκέφθη οὗ τόσον εὐάρεστος εὐχόμεθα ταχεῖαν καὶ
αἰκίνυον τὴν πάροδον τοῦ κακοῦ, πρὸς ἀπόκρουσιν τοῦ ὁποῖο
παραθετομεν καὶ τὴν ἐξῆς περικοπὴν, ἐκ τῶν ἡμερησίων
Νέων ληφθεῖσαν καὶ ἀφορῶσαν τὸ ἀνακαλυφθῆναι νεωστὶ ἐν
Γερμανίᾳ θεραπευτικὸν διὰ τὴν νόσον ταύτην φάρμακον.

Ἀδι' ἁπασῶν τῶν ἐπιστημανικῶν ἐφημερίδων τῆς Γερμα-
νίας ἀνηγγέθη ὅτι ὀξὺ καλούμενον Salgeil Sanie, ἰτεῖκόν
ὄξυ, καθὸ ἀπολαμβανόμενον ἐκ τῶν φλοιῶν τῆς ἰτέας διὰ
ξυρᾶς ἀποστάξεως, ἀπεδείχθη προφυλακτικὸν καὶ
θεραπευτικὸν μέσος κατὰ τῆς τόσῳ ὀλεθρίας καὶ ὡς ἐπὶ τὸ
πλεῖστον θανατηφόρου διηθερίτιδος ἢ ἄλλων διηθερίτικῶν
νοσημάτων, διδομένον ἐσωτερικῶς τοῖς παισίν.

Χθὲς ἐτελέσθη ἐν τῷ ἐνταῦθα Δυτικῷ Ἰ. Ναῶ τῆς
Εὐαγγελιστρίας Ἀρχιερατικὸν μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως
τῆς ψυχῆς τοῦ μακαρίτου συμπολίτου ἡμῶν κ. Ἰωσήφ Ε.
Μαρίτσιτς, εἰς ὃ παρῆσαν πᾶσαι αἱ ἐπιτόπιοι ἀρχαὶ Ἐρμου-
πόλεως καὶ Σύρου, οἱ πρόξενοι τῶν φίλων δυνάμεων, οἱ πλοῖ-
αρχοὶ τῶν Ἀυστριακῶν ἀτμοπλοίων καὶ ἀρκετοὶ πολῖται ἐκ
τῶν δύο δήμων.

Παραπονοῦνται τινες τῶν κ. ἐμπόρων ὅτι τὰ εἰς τὸ
ἐσωτερικὸν πεμπόμενα τηλεγραφήματα αὐτῶν δὲν διαβιβί-
ζονται εἰς τὸν πρὸς ὃν ὄρον αὐθαρρὲ ἀλλὰ τὴν ἐπιούσαν. Ἐ-
πειθεὶ δὲν δίδεται ἀποδείξις τῆς ἐπιδόσεως αὐτῶν τοῖς τη-
λεγραφοῦσιν ἐντεῦθεν, ὑπόνοιαι ὑπάρχουσι μῆτοι ἡ ἐπιβλα-
βὴς αὐτῆ εἰς τὰ συμφέροντα τῶν ἀναβολῆ πηγάζει ἐκ τοῦ
ἡμετέρου τηλεγραφείου καὶ οὐχὶ ἐκ τοῦ ἀποδεχομένου τὸ
τηλεγράφημα. Εὐχῆς ἔργον εἶναι νὰ θεραπευθῇ ἡ οὐσιώδης
αὐτῆ ἔλλειψις ὅθεν καὶ ἂν προέρχεται, ἀλλ' εὐκαίῃ ἄμα
εἶναι ἵνα ὁ παρ' ἡμῖν κ. τηλεγραφετῆς ἐπιδιδῇ ἀποδείξιν τοῖς
τηλεγραφοῦσι, δηλοῦσαν τὴν ὥραν τῆς διαβιβάσεως αὐτοῦ,
ὅπως μὴ αἰτιῶνται τὸν αὐτὸν τοῦ λοιποῦ ἀδίκως.

Ὁ σὺλλογος τῶν ἐνταῦθα Ὑδραίων πανηγυρίζει αὐ-
ριον τὴν ἐορτὴν τοῦ Ἁγίου Νεομάρτυρος Κωνσταντίνου
Ὑδραίου καὶ τελεῖ μνημόσυνον ὑπὲρ τῶν Ὑδραίων τῶν ἐν
πολέμῳ ἢ ἐν εἰρήνῃ, καὶ διὰ σώματος ἢ διὰ χρημάτων,
ἀγωνισαμένων ὑπὲρ Πίστews καὶ Πατρίδος. Ἡ Θεῖα Λειτουργία
τελεσθήσεται ἐν τῷ Ἰ. Ναῶ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτό-
κου ἀπὸ τῆς 8ας ὥρας π. μ. τὸ δὲ μνημόσυνον ἐν τελεῇ

τοῦ φιλέλλητος καὶ φιλορθοδόξου κ. Γλάδστω-
νος, ὅστις εἰκοθεν προσφέρεται νὰ καταβάλλῃ τὸν
ἑαυτοῦ ἔρανον ὑπὲρ τοῦ δημογελοῦς ἐνθύμηματος
τοῦ φιλάτου αὐτῷ Ἱεράρχῳ Ἀλεξάνδρου τοῦ
Λυκούργου, καὶ νὰ σπεύσῃ καὶ οὔτοι νὰ πράξῃσι
τὸ αὐτὸ διὰ τὰ ὄσπια τῶν δύο συμπολιτῶν τῶν,
τῶν Ἱεραρχῶν Πλάτωνος καὶ Δανιήλ, ὅπως ἀπο-
δείξωσιν ὅτι ἀνεβάλλον μὲν ἀλλὰ καὶ δὲν ἐλη-
σμόνησαν, τῆς ὥρας ἐπιστάσης, νὰ ἐπιτελέσωσι τὸ
προσῆκον αὐτοῖς, αὐτὸ τοῦτο πράττοντες ὅπερ καὶ
αἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, οἵτινες, φεύγοντες τὴν δουλείαν
Φαραῶ, ἀνεκομίζοντο καὶ τὰ λείψανα τῶν πατέρων
αὐτῶν, τὴν ἐντολήν τοῦ Ἰωσήφ ἐπιτελοῦντες.
Πρὶν ἢ περᾶνωμεν τὸν περὶ τοῦ δημογελοῦς τούτου
ἐνθύμηματος τῶν Ἱεραρχῶν ἡμῶν λόγον, ἠθέλομεν
ὑποδείξῃ τοιοῦτό τι ἐνθύμημα αἰτίου διὰ τὸν Ἱεράρ-
χην ἡμῶν μνήμης πρὸς τὸν θερμὸν φίλον τοῦ ἀοι-
δίμου Ἀλεξάνδρου καὶ τὸν εἰλικρινῆ συνήγορον καὶ
προστάτην τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ
Ἑλληνισμοῦ κ. Γλάδστωνα, ἂν εἶχομεν πεποιθῆσιν
ὅτι ἡ ὀσθενὴς ἡμῶν φωνὴ αὐτῆ ἠδύνατο νὰ φθάσῃ
ἕως τῆς εὐμενοῦς αὐτοῦ ἀκοῆς, ἧτοι τὸ νὰ μὴ παύσῃ
ἀγαπῶν τὴν Ἑλλάδα καὶ προνοῶν ὑπὲρ τοῦ Ἑλληνι-
σμοῦ. Διότι ἐὰν, μεγαθύμῃ ἀνερ! ἦτο δυνατόν νὰ ἐρω-
τηθῆ ἡ μακαρία ψυχὴ τοῦ τόσῳ πολὺ τιμῶντος καὶ
ἐξαίροντος τὴν θερμὴν ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς
Ὀρθοδοξίας ἀγάπην σου Ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξάν-
δρου, πότερον ἐπιθυμεῖ ἵνα αὐτῆ ἢ ὑπὲρ αὐτοῦ ὑμε-
τέρα ἀγάπη ἐκδηλωθῇ διὰ τῆς συμμετοχῆς Ὑμῶν
εἰς τὸ ἀνεγερθησόμενον πρὸς μνήμην αὐτοῦ δημο-
τελές ἐνθύμημα μᾶλλον, ἢ νὰ μὴ παύσῃ κραταίου-
μένη ἢ ὀσημέραι ἐκδηλουμένη ὑμετέρα πρόνοια
ὑπὲρ τῆς φίλης αὐτῷ Ἑλλάδος καὶ τῆς Ὀρθοδο-
ξίας, ὑπὲρ ἧς στρατεύομενος ἐν μέσῳ τῶν σταδίων
τῶν ἰδίων θριάμβων τὸν βίον κατέλυσε; πάντως
ἠθελεν ἀποκριθῆ, ὅτι αὐτῷ μὲν ἀρκεῖ τὸ μέτριον
καὶ ἡ παρὰ τοῦ ἰδίου ποιμνίου εἰς τοῦτο εἰσφορά,
παρ' Ὑμῶν δ' ἐπιζητεῖ τὴν ἐπιτέλεσιν τῶν μεγάλων
αὐτοῦ Ἑλληνισμοῦ ἐπιπέδων, καὶ τὴν πραγματοποίησιν

αὐτῆς, ἦτοι περὶ τὴν ὄραν ὄραν. Κατάλληλος λόγος ἐκφω-
νήσεται τὴν ὄραν τοῦ κοινωνικοῦ. Αἱ ἀρχαὶ τοῦ τόπου καὶ
τὰ φιλοφρονετικὰ καταστήματα παρεκλήθησαν νὰ τιμῆσωσι
τὴν τελετὴν διὰ τῆς παρουσίας των. Ὁ Σύλλογος παρακα-
λεῖ καὶ τοὺς λοιποὺς συμπολίτας, ὅπως εὐαρεστούμενοι λά-
θωσι μέρος εἰς τὴν πνευματικὴν ταύτην ἑορτήν.

— Ἡ φιλόπτωχος ἐταιρία Ἐρμουπόλεως τελεῖ τὴν προ-
σεχῆ Κυριακὴν, εἰς τὸν ναὸν τοῦ Ἁγίου Νικολάου, ἀρχιερα-
τικὴν λειτουργίαν εἰς μνήμην τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ φιλε-
λήμονος. Παρακαλεῖ δὲ τοὺς συμπολίτας νὰ παρευρε-
θῶσιν εἰς τὴν τελετὴν ταύτην.

— Ἐκ Ναυπάκτου καὶ Μεσολογγίου ἐπιστέλλουσιν ἡμῖν
πλήρεις πολλῶν ἐπαίνων ἐκθέσεις περὶ τῶν εὐεργετημάτων
ἅτινα ἐπόρισε καὶ μέλλει νὰ πορίσῃ εἰς τὴν γεωργικὴν τάξιν
καὶ τοὺς κτηματίας ὁ κ. Κυζιδης, ὁ ἐν Ἑλλάδι εἰσηγητὴς
τῆς καλλιέργειας τοῦ χασίς, πολλὰ στρέμματα γαιῶν ἐνοικια-
σίας καὶ διδάξας τοὺς κατοίκους τῶν μερῶν τούτων τὴν
καλλιέργειαν καὶ παραγωγὴν τοῦ πλουτοφόρου τούτου προϊ-
όντος, περὶ οὗ ἐκτεταμένη πραγματεία ἐδημοσιεύθη ἐσχάτως
ἐν τῇ ἐφημερίδι τοῦ «Νεολόγου» Ἀθηνῶν. Ἐπιθυμῶν δὲ νὰ
γενικευθῇ ἡ καλλιέργεια αὐτοῦ καθ' ὅλον τὸ Κράτος ἀπέ-
στειλεν εἰς διάφορα τῆς Στερεᾶς καὶ τῆς Πελοποννήσου μέρη
ἰδίους πληρεξούσιους, ἐντολὴν ἔχοντας νὰ μιθῶσωσι γαίας
καὶ σπείρουν αὐτάς μετὰ τὸν σπόρον τοῦ προσδοκώμενου τούτου
φυτοῦ. Πρόκειται, ὡς μανθάνομεν, ὁ κ. Κυζιδης νὰ ἐπισκε-
θῇ κατ' αὐτάς τὴν Πρωτεύουσαν τοῦ βασιλείου, ἵνα ζητήσῃ
τὴν ἀδειαν νὰ παρουσιασθῇ πρὸς τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα
Γεώργιον, καὶ ἐκεῖθεν θέλει μεταβῆ εἰς Ἀλεξάνδρειαν πρὸς
ἐπίσκεψιν τοῦ κατιστήματός του, ἔνθα θέλει διατρίψῃ μέχρι
τοῦ προσεχοῦς Μαΐου, ὅτε πάλιν θὰ ἐπανέλθῃ χάριν τῆς
συγκομιδῆς καὶ τῆς ἐπωφελοῦς διατάξεως τῶν προϊόντων
του. Ἡ Κυβέρνησις, οὕτω εἰς θέσιν νὰ ἐκτιμήσῃ προσηκόν-
τως τὰς ἐργασίας ταύτας τοῦ κ. Κυζιδου, καὶ τὴν ὠφέλιαν
τὴν ἢ φιλοπονίαν του προσπορίζεται τῇ γεωργίᾳ καὶ τῷ ἔθνει,
πιστεύομεν ὅτι δὲν θέλει παρίδῃ τὸν ἀνδρῶς τὴν φιλοτιμίαν,
ἀλλὰ θέλει ἀνταμείψῃ αὐτὸν φιλοφρόνως καὶ ὅπως ἐμπρέπει
εἰς τοὺς ὁπωσδήποτε συντελοῦντας εἰς τὴν αὐξάνσιν τῶν
προσόδων τοῦ κράτους κατὰ τὴν ἐμφύλωσιν τῆς γεωργίας.

— Ἡ Βουλὴ καὶ κατὰ τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα εἰρ-
νάσθη συντόνος καὶ λυσιτελῶς περὶ τὰ ἔγκαιρα ζητήματα.
Ἐπεψηφίσθησαν καὶ ἐψηφίσθησαν πολλοὶ ἀπὸ τῆς παρελθού-
σης ἐβδομάδος ἐκκρεμῆς ἐνώπιον αὐτῆς νόμοι, εἰσήχθησαν δὲ
νέοι, καὶ ἐψηφίσθησαν ἐφ' ὅσον προέβησαν, ἢ ἀπέμειναν νὰ
ψηφισθῶσιν ἐν ταῖς συνεδριάσεσι τῆς παρούσης ἐβδομάδος.
Ὁμοίως τὰ δικαστικὰ ἔργα προεβιβάσθησαν ἰκανῶς εἴτ' ἐν
ταῖς εἰδικαῖς ἐπιτροπαῖς εἴτ' ἐν ταῖς συνεδριάσεσι τῆς ὅλης
Βουλῆς. Ἡ κοινὴ ἀπόφασίς ἐβλήθη ἐπαληθεύσασαι τῆς
προσδοκίας αὐτῆς περὶ τῆς συνετῆς διαγωγῆς τῆς ἐνεστῶ-
σης Βουλῆς. Οἱ μακροί, πολυέλικτοι καὶ τὸν χρόνον καὶ τὴν
δύναμιν φθείροντες λόγοι ὑπεχώρησαν εἰς τὰ πράγματα καὶ
τὴν σύνεσιν, ἥτις συνιστᾷ τὸ χρυσοῦν μέτρον. Δὲν πρέπει
νὰ ἤμεθα ἀκαίριος καὶ ἀλόγως μεμφίμοι. Οἱ ἀντιπρόσωποι
τοῦ ἔθνους ἀντιφιλοτιμοῦνται νὰ δεῖξωσιν ἕκαστος τὴν βα-
θεῖαν συναίσθησιν τῶν καιρῶν, ἥτις κυριεῖται καὶ αὐτοὺς, αὐ-
τοὺς πρὸ πάντων ὡς ἡγεμόνας τῆς γνώμης ταύτης καὶ ὑπευ-
θύνους περὶ τῶν πάντων. Ἐάν νῦν μὴ τραπῶσιν ὀριστικῶς
τὰ ἡμέτερα πράγματα εἰς τὸ καλλίτερον, βεβαίως μόνον ἐν
τῇ ἄλλῃ ζωῇ θὰ εὕρῃ τὸ ἀναγεννηθὲν ἑλληνικὸν ἔθνος τὴν
μακαριότητα, ἥ ὁ πόθος διαφλέγει αὐτὸ μάτην τσοσάτας
ἤδη δεκαετηρίδας.

— Διενεργήθη εἰς τοὺς κκ. βουλευτὰς σημειώσις ἀτομι-
κῶν προκαταβολῶν πληρωθεισῶν δυνάμει ὑπουργικῶν
διαταγῶν ὑπὸ τοῦ πρῶτου ὑπουργοῦ τῶν στρατιωτικῶν
Δ. Γρίβα. Ἐν αὐτῇ ἀναφέρονται τὰ ὀνόματα 46 ἀξιοματι-
κῶν ἀπὸ ἀντισυνταγματάρχου μέχρι ἀνθυπασπιστοῦ λαβόν-
των ποσὰ χρηματικὰ προκαταβολικῶς ἀπὸ 1,700 μέχρι
καὶ 100 δρ. Ἐν τῇ αὐτῇ ἐπίσει σημειώσεται ὑπάρχει καὶ τὸ
ὄνομα τοῦ κ. Γρίβα λαβόντος 7,488 δρ. καὶ τοῦ ἀμαζη-
λάτου τοῦ ὑπουργείου λαβόντος 5,300 δρ. Τῶν ποσῶν τού-
των γίνονται κράτησις ἐκ τοῦ μισθοῦ τῶν λαβόντων αὐτὰ, ἐ-
κτὸς τοῦ κ. Γρίβα καὶ τοῦ Δ. Σταϊκού μὴ λαβόντων ἀποδο-
χὰς ἀπὸ τοῦ Μαΐου τοῦ 1875. Τὸ ὅλον ποσὸν τῶν προκα-
ταβολῶν ἀνέρχεται εἰς δραχμὰς 33,278.

— Ἡ ἐπὶ τοῦ νέου νομισματικοῦ συστήματος ἐπιτροπὴ
ἐγινωμοδότησεν ὑπὲρ τῆς ἐφαρμογῆς του ἀπὸ τῆς 1ης προσε-
χοῦς Ἰανουαρίου 1876· συνάμα δὲ ἀπεφασίσθη ὅπως ἐπιτρα-
πῆ ἢ νόμιμος κυκλοφορία τῶν ξένων νομισμάτων, ἐκτὸς τῶν
αὐστριακῶν σφραγιστικῶν, ἐπὶ ἐν ἔτος εἰσέτι, ὅπως δοθῇ και-
ρὸς εἰς τὰς τραπεζὰς νὰ ἀνομιμοματοποιήσωσι τὸ μεταλλι-
κὸν αὐτῶν, κατορθώσῃ δὲ ἡ κυβέρνησις νὰ παραχωρηθῇ αὐτῇ
παρὰ τοῦ ἐθνικοῦ ἐν Παρισίοις συνερχομένου νομισματικοῦ
συνεδρίου τὸ δικαίωμα νὰ κόψῃ μεγαλύτερον ποσὸν νέου
νομισματος ἀνερχομένου σήμερον εἰς 17,500,000 φράγκων
μόνον. (Νεολόγος Ἀθηνῶν).

— Ἐν Ἐρζεγοβίῃ, καὶ μεθ' ὅλην τοῦ χειμῶνος τὴν δρι-
μύτητα, δὲν διεκόπησαν παντελῶς οἱ ἀγῶνες, ἢ δὲ τῶν
ὄπλων τύχη φαίνεται εὐμενῆς· ὅτε μὲν τοῖς Τούρκοις, ὅτε δὲ
τοῖς Χριστιανοῖς. Πρὸ μῆ· ἐβδομάδος ἠττήθησαν οἱ βαγιά-
δες ὑπὸ τοῦ Φουὰτ πασᾶ ἐν Σίρκα Κρίχ, ἔνθα ἔπεσον μὲν ὁ
βρεβόδας Τρίβκος, ὁ πατὴρ καὶ ὁ θεῖός του μετὰ πολλῶν
ἄλλων, ἐπνίγησαν δὲ εἰς τὸ ποτάμιον Σάρα περὶ τοὺς 200.

τῇ 11 νοεμβρίου ἀπ' ἐναντίας ἔπαθον οἱ Τούρκοι θεινὴν ἤ-
ταν, ἢ ἡ «Πολιτικὴ Ἀναπόκρισις» τῆς Βιέννης περιγράφει
ὡδὲ πως. τῇ 11 νοεμβ. αἱ ἠνωμένα φάλαγγες τοῦ Σελίμ
καὶ τοῦ Σεφίετ πασᾶ, εἰς 5,000 ἀνδρῶς συμποτούμενοι,
πῶρμήθησαν ἀπὸ τοῦ Γάσκου ὅπως τροποδοτήσωσι τὸ φρού-
ριον Βοράνσκο, εἶτα δὲ καὶ τὸ Νιζίκ. Ἐν ᾧ ἐπορεύοντο εἰς
τὸ Γάσκον προσεβλήθησαν ὑπὸ τῆς ἰσχυροτάτης τῶν φαλάγ-
γων ὅσαι τῶς εἶχον συγκεντρωθῆ εἰς ἓνα καὶ τὸν αὐτὸν
πτόπον πλησίον τῆς Μουρατοβίκης ἢ φάλαγγ αὕτη συγκε-
νημένη ἐκ τετρακισχιλίων ἀνδρῶν ὠδηγεῖτο ὑπὸ τοῦ Σωσίκα,
πτοῦ Πέκο Παύλοβιτς, τοῦ Βογδάνου Σίμωνιτς, τοῦ Ράσε-
βιτς καὶ Χαζέβιτς· ἡ μάχη διήρκεσεν ἄχρι τῆς 12 ὁπότε
νοὶ ὀθωμανοὶ κακῶς ἐφυγον εἰς Γάσκον. Οἱ ἐπανα-
σταταὶ ἐκυρίευσαν πάσας τὰς εἰς τὸ Γοράνσκον καὶ τὸ Νιζίκ
πῶρισμένας ζωτροφίας, 50 σκηνάς, 300 τουφέκια ἐπισθο-
ρηγμῆ, ἐν πυροβόλον καὶ πολεμοφόδια ἐπὶ 20 ἵππων. Οἱ
πΤούρκοι ἀπώλεσαν 1300 (·) νεκροὺς καὶ τραυματίας· οἱ δὲ
ἐπαναστάται μετήνεγκαν εἰς τὸ ἴδιον στρατόπεδον 500
πΤούρκων κεφαλὰς, ἀπολέσαντες αὐτοὶ 146 ἐν οἷς τὸν Χα-
ζέβιτς καὶ ἕξ ὑπαξιωματικούς. Ἡ ἡττα τῶν ὀθωμανῶν προ-
βλήθη ἐκ τῆς ἀπρονοησίας τῶν ἀρχηγῶν των. Οἱ ἐπαναστά-
ται ἐπετέθησαν κατ' αὐτῶν δεξιόθεν καὶ ἀριστερόθεν καὶ
ἐκέκλωσαν αὐτοὺς ἐπὶ πολλὰς ὥρας· μετὰ βίας δὲ κατώρ-
θωσαν εἰ ἀξιωματικοὶ νὰ τοὺς ἀνακομίσωσιν εἰς Γάσκον ἀφ'
οὗ ἀπώλεσαν πολλοὺς·.

— Παρίσιοι, 5/17 νοεμβ. — Αἱ διαπραγματεύσεις
τῶν δυνάμεων περὶ τῆς διαρρυθμίσεως τῶν ἐσωτερικῶν ζητη-
μάτων τῆς Τουρκίας ἐρείδονται ἐπὶ τῆς γεωγραφικῆς ἀκραι-
ότητος τοῦ ὀθωμανικοῦ κράτους. (Κλειώ).

τὴν προσεχῆ Κυριακὴν (16 μεσοῦντος μηνός)
τελεῖται ἱερατικὸν μνημόσυνον ἐν τῷ Ναῶ τοῦ
Ἁγίου Νικολάου ὑπὲρ ἀναπαύσεως τοῦ προσφιλοῦς
ἡμῖν ἀδελφοῦ,

ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΜΟΥΣΟΥΔΑΚΗ,
ὄθεν παρακαλοῦμεν τοὺς φίλους αὐτοῦ ἵνα προσέλ-
θωσιν εἰς τοῦτο καὶ ἐνώσωσι τὰς ὑπὲρ ἀναπαύσεως
τῆς ψυχῆς αὐτοῦ δεήσεις των μετὰ τῶν τοῦ ἱεροῦ
κλήρου.

Ἐν Ἐρμουπόλει τῇ 13 Νοεμβρίου 1875.
Αἱ βαρυνεθεῖς ἀδελφαὶ
ΜΑΡΙΓΩ Ν. ΖΩΓΡΑΦΑΚΗ
ΚΑΤΙΝΑ ΜΟΥΣΟΥΔΑΚΗ.

ΑΓΩΓΗ
Δημητρίου Βαφιαδάκη, κατοίκου Ἐρμουπόλεως,
κατὰ

Καλημέρη Δ. Καλημέρη, κατοίκου Ἐρμουπόλεως,
διαμένοντος ἤδη εἰς ἀγνωστον διαμονήν,
Ἰωάν. Δ. Καλημέρη, κατοίκου ἐπίσης Ἐρμουπόλεως,
καὶ ἀγνώστου ἤδη διαμονῆς,
καὶ κατὰ τῆς Ἀθηνᾶς χήρας Νικολ. Δ. Καλημέρη,
ὡς νομίμου ἐπιτρόπου των ἀνηλικῶν τέκνων τῆς
(γένους Μικῆ Φιλίνης)

Δημητρίου, Μαργηῶς καὶ Ἰωάννου,
κατοίκων ἀπάντων Ἐρμουπόλεως.
Ἐνώπιον τοῦ Ἐμπορικοῦ Τμήματος
τῶν ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν.

Ὁ Δημήτριος Ἰωάννου Καλημέρης ἐδανείσθη παρ' ἐμοῦ
ναυτικῶς τὴν 25 Μαΐου 1866 δρ. Β. Δ. δέκα τέσσαρας χι-
λιάδας πεντακοσίας, ἐπὶ ναυτικῷ τόκῳ 18 τοῖς 0/0 τὸ ἔ-
τος, καθ' ἐξαμηνίαν πληρωτέῳ καὶ ὑπὸ προθεσμίαν ἐνός ἔτους,
ὑπὸ τὴν ὑπεγγυότητα τοῦ πλοίου αὐτοῦ αὐτῷ βρικίου ὀνόματι
«Ἁγιος Νικόλαος» πρὸς τοῦτο δὲ συνετάχθη τὸ ὑπὸ τὴν
μνησθεῖσαν χρονολογίαν ἔγγραφον ναυτικοδανείου.

Ἐπειδὴ ἀποβίωσαντος τοῦ ὀφειλέτου ἀδιαθέτου, κληρονό-
μοι αὐτοῦ ἀναγκαῖοι εἰσὶ τὰ τέκνα, Καλημέρης, Ἰωάννης
καὶ Νικόλαος, τῶν ἄλλων τέκνων αὐτοῦ Ἀγγελικῆς καὶ
Καλλιόπης παραιτηθέντων καὶ μὴ ἀναμιχθέντων εἰς τὴν
κληρονομίαν ἢ μὴ δικαιουμένων λόγῳ προικισέως των εἰς τὴν
κληρονομίαν.

Ἐπειδὴ ἀποβίωσαντος μετὰ τὸν θάνατον τοῦ πατρὸς ἡ-
τοι πρὸ ἕξ μηνῶν, τοῦ Νικολάου Δ. Καλημέρη, κληρονόμοι
αὐτοῦ ἀναγκαῖοι εἰσὶ τὰ ἀνήλικα τέκνα του Δημήτριος, Μα-
ργηῶ καὶ Ἰωάννης.

Ἐπειδὴ οἱ ἐναγομένοι εἰσὶ διὰ τοὺς ἀνωτέρω λόγους ὑπό-
χρεοι εἰς τὴν πληρωμὴν τοῦ χρέους τοῦ Δημητρίου Καλημέ-
ρη ὄπερ (ὕπολογίζομένων καὶ τῶν τόκων αὐτοῦ μέχρι τῆς 4
Ἀπριλίου ε. ε.) καὶ ἀφαιρουμένων τῶν παρὰ τοῦ ὀφειλέτου
καταβληθέντων μοι δρ. 12,205.12 0/0 ἀνέρχεται εἰς δρ.
Β. Δ. 28,089.51 0/0.

Ἐπειδὴ ὁ εἰς ἐκ τῶν ἐναγομένων ὁ Καλημέρης Δ. Καλη-
μέρης κατακρατήσας δολίως τὸ ὑπέγγυον πλοῖον καὶ ἰσχυρι-
ζόμενος ὅτι ἀνήκει εἰς αὐτὸν ἀτομικῶς, ἐν ᾧ τὸ πλοῖον τού-
το, ὡς εἴρηται, ἀνήκον εἰς τὸν πατέρα αὐτοῦ, ἥδη δὲ εἰς τὴν

κληρονομίαν του, εἰκονικῶς μόνον μεταβιβάσεισας τῆς κυ-
ριότητος αὐτοῦ εἰς τὸν ἀντίδικον, τὸ ἐνοσίφθη πρὸς ἴδιον ὠ-
φελος καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ψευδοῦς τούτου ἰσχυρισμοῦ ἐκ-
παίσας τὸ ἐν λόγῳ πλοῖον πρὸς τρίτους, χωρὶς νὰ δικαιώ-
μαι νὰ ὀχλήσω αὐτοὺς, εἶναι ὑπόχρεως εἰς τὴν πληρωμὴν τοῦ
ὄλου χρέους, καθὸ ἀποστερήσας με τοῦ ὑπεγγυοῦ μου πράγ-
ματος πρὸς ἐξόφλησιν τῆς ἀπαιτήσεώς μου· οὐδεμίαν δὲ ἄλ-
λην ἐπαρκῆ περιουσίαν πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς ἀπαιτήσεώς
μου ταύτης ἔχει ἡ κληρονομία τοῦ ἀρχικοῦ ὀφειλέτου μου
οὐδὲ οἱ ἀναμιχθέντες εἰς ταύτην ἐναγομένοι ἔχουν ἀρκούσαν
περιουσίαν.

Ἐπειδὴ τὸν ἀντίδικον Καλημέρη Δ. Καλημέρη ἐκράτη-
σα συντηρητικῶς διὰ πράξεως τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδι-
κῶν· συνεπεία δὲ ταύτης ἐπετρέπη ἐγγύσεως δοθεῖσα παρὰ
τοῦ Καλημέρη Δ. Καλημέρη παρὰ τῷ γραμματεῖ τῶν ἐν-
ταῦθα Πρωτοδικῶν δρ. 4,600, ἀν καὶ ἐγὼ ἐζήτησα μείζονα
ἐγγύησιν, διὸ ἐπιφυλάσσομαι ὡς πρὸς τοῦτο παντός δικαίω-
ματός μου, ὑπεχρεώθη δὲ νὰ ἐγείρω τὴν περὶ κύρους προσω-
ποκρατήσεως ἀγωγὴν μου ἐντὸς 8 ἡμερῶν.

Διὰ ταῦτα·
Καλῶ τοὺς ἀντιδικούς νὰ ἐμφανισθῶσιν ἐμπροσθέντος ἐνώ-
πιον τοῦ Ἐμπορικοῦ Τμήματος τῶν ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν
πρὸς συζήτησιν καὶ ἐξαιτούμαι·

1) Νὰ ὑποχρεωθῶσιν οὗτοι ὁ μὲν Καλημέρης Δ. Καλη-
μέρης καὶ διὰ προσωπικῆς του κρατήσεως εἰς τὴν πληρωμὴν
δρ. 28,089.51 0/0 εἴκοσι ὀκτὼ χιλιάδων ἐχθοῦντα ἐν-
νέα καὶ 51 0/0 μετὰ τοῦ τόκου τοῦ ἀρχικοῦ κεφαλαίου
πρὸς 18 τοῖς 0/0 ἀπὸ τῆς 4 Ἀπριλίου 1875 μέχρι τῆς ἐ-
πιδόσεως τῆς ἀγωγῆς ἡμῶν καὶ ἀπὸ ταύτης πρὸς 12 τοῖς
0/0 μέχρι ἐξοφλήσεως ἐπὶ τοῦ ὄλου αἰτουμένου ποσοῦ, ἦτοι
κεφαλαίου καὶ τόκων. Οἱ δὲ λοιποὶ συνεναγομένοι ἀλληλεγ-
γῶς μετὰ τοῦ Καλημέρη Δ. Καλημέρη νὰ μοι πληρώσωσι
τὸ ἄνω ποσὸν ἀναλόγως τῆς κληρονομικῆς του μερίδος ἕκα-
στος.

- 2) Νὰ ἐπιβληθῇ προσωπικὴ κράτησις.
- 3) Νὰ διαταχθῇ ἡ προσωρινὴ ἐκτέλεσις.
- 4) Νὰ καταδικασθῶσιν εἰς τὰ ἐξόδα καὶ τέλη· καὶ
- 5) Νὰ ἐπικυρωθῇ τὸ συντηρητικὸν μέτρον τῆς κατὰ Κα-
λημέρη Δ. Καλημέρη προσωποκρατήσεως καὶ διαταχθῇ ἡ εἰς
ἐμὲ ἀπόδοσις τῆς παρὰ τῷ Γραμματεῖ κατατεθείσης παρὰ
Καλημέρη Δ. Καλημέρη ἐγγυήσεως ἐκ δρ. 4,600, ἐπιστρε-
φομένης μοι τῆς δοθείσης παρ' ἐμοῦ ἐγγυήσεως διὰ τὴν λήψιν
τοῦ προσωρινοῦ μέτρου δρ.

Ἀρμόδιος δικαστικὸς κλητὴρ ἐπίδοτῳ ἀνὰ ἐν ἀντίγραφον
τῆς παρούσης πρὸς τὸν Κ. Εἰσαγγελεῖα τῶν ἐν Σύρῳ Πρωτο-
δικῶν διὰ τοὺς ἀγνώστου διαμονῆς ἀντιδικούς Καλημέρη
Δ. Καλημέρη καὶ Νικόλαο Δ. Καλημέρη καὶ Ἰωάννη Δ. Καλημέρη
Ἀθηνᾶ Χήραν Νικολάου Καλημέρη ὡς νομίμου ἐπιτρόπου
τῶν ἀνηλικῶν τέκνων τῆς, νὰ δημοσιεύσῃ δὲ τὴν παρούσαν
διὰ μῆς τῶν ἐνταῦθα ἐκδιδόμενων ἐφημερίδων.

Ἐρμούπολις τῇ 10 Νοεμβρίου 1875.
Οἱ Πληρεξ. τοῦ Δ. Βαφιαδάκη
Κ. ΣΑΛΑΤΑΜΠΑΣΗΣ.
Ν. ΑΜΗΑΖΗΣ.
Μ. ΜΠΟΓΙΑΤΖΟΓΛΟΥΣ.
Τ. ΜΠΟΓΙΑΤΖΟΓΛΟΥΣ.

Δηλοποιήσις πλειστηριασμοῦ.
Ὁ παρὰ τοῖς ἐν Σύρῳ πρωτοδικαῖς κλητὴρ
Ἰωάννης Π. Ῥαφαήλτος
Δηλοποιεῖ ὅτι·

Μὴ γενομένου κατὰ τὴν 9ην τευχ. μηνός Νοεμβρίου τοῦ
πλειστηριασμοῦ τῆς κατὰ τὴν ὁδὸν Ἐρμού κειμένης οἰκίας
τοῦ ὀφειλέτου κ. Ἀριστ. Ῥαυτοπούλου, ὡς τὸ ὑπ' ἀριθ.
13818 τῆς 4 Νοεμβρίου ε. ε. Συμβόλιον τοῦ Συμβολαιο-
γράφου Ἐρμουπόλεως Ι. Ἀθανασίου, γινόμενον μετὰ τοῦ
εἰρημένου ὀφειλέτου, καὶ τοῦ ἐπισπευδόντος κ. Μιχ. Παγ-
κάκου, διελάμβανε,

Εἰδοποιῶ τὸ κοινόν, ὅτι ὁ πλειστηριασμὸς τῆς μνησθεί-
σης οἰκίας ἐνυπερθέτως· θέλει ἐνεργηθῇ τὴν προσεχῆ Κυρια-
κὴν, (16 τρέχοντος) ὄραν 10—12ην τῆς Μας συμφώνως
μετὰ τὰ προεκδοθέντα προγράμματά μου, καὶ προσκαλοῦνται
οἱ ἀγορασταὶ νὰ παρευρεθῶσιν κατὰ τὴν ἄνω ὀρισθέντα χρό-
νον, ἔξωθεν τοῦ κατὰ τὴν πλατείαν τοῦ Π. Τελωνείου,
καφρνεῖου «Ὁ Ποσειδῶν» τῶν Δροῦτζηδων, ἔνθα θέλει λά-
θῃ χωρὰ ὁ πλειστηριασμὸς διὰ νὰ προσφέρωσι τιμὴν.

Τὰ κηρίκια δικαίωματα 2 0/0 εἰς βέρος τοῦ ἀγοραστή.
Ἡ παρούσα δημοσιεύσεται εἰς μίαν τῶν ἐνταῦθα ἐκ-
διδόμενων πολιτικῶν ἐφημερίδων.

Σύρος τῇ 12 Νοεμβρίου 1875.
Ὁ κλητὴρ
ΙΩΑΝΝ. Π. ΡΑΦΑΗΛΤΟΣ

Ὁ συντάκτης καὶ ἀπεύθυνος
Γ. ΚΥΤΡΙΛΑΚΗΣ.